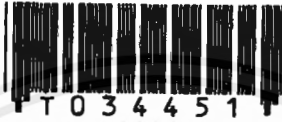

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นที่ดัดแปลงมาจากเรื่องสั้นในแนวตลกเสียดสีสังคม
เรื่อง "ซั๊กดาบ"

DIRECTING OF COMEDY AND SATIRE CINEMA THAT
ADAPTED FROM SHORT STORY IN A SHORT FILM
Title "PAY BACK"

นายเนรมิตร ศุภกิจ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2541

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 34451
วัน, เดือน, ปี 11 พ.ย. 2542

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นที่ดัดแปลงมาจากเรื่องสั้นในแนวตลกเสียดสีสังคม
เรื่อง "ชักดาบ"

DIRECTING OF COMEDY AND SATIRE CINEMA THAT
ADAPTED FROM SHORT STORY IN A SHORT FILM

Title "PAY BACK"

โดย

นาย เหมมิตร ศุกกิจ

.....
อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์ กิตติ ศรีมณี

วันที่ 19/10/42

.....
หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร

วันที่ 20/10/42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในจุดมุ่งหมายของการชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่งคือ การได้รับความบันเทิงและเก็บเกร็ดสาระเล็กๆน้อยๆกลับไป ถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นมุ่งเสนอเพียงความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ผู้ชมจะได้รับความสนุกเพียงช่วงเวลาหนึ่ง แล้วก็ลืมที่จะจดจำเมื่อต้องกลับเข้ามาสู่โลกความจริง หรือถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นมุ่งเสนอ สาระ/ความรู้ และแง่คิด ผู้ชมก็จะเกิดความเครียดและจดจำสาระนั้นได้แค่ช่วงแรก แต่ถ้านำเอาสองแบบนี้มารวมกัน โดยนำเอาบทที่มากสาระ นักสมอง มานำเสนอในรูปแบบความบันเทิง สร้างความสนุกและเสียงหัวเราะ

และนี่เป็นเหตุผลหลักในการ เลือกทำโครงการกำกับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม เพื่อต้องการนำเสนอสาระของชีวิตให้ดูง่ายขึ้น
ก็เพียงเท่านี้ ที่ผู้ชมต้องการจากภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง..

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญภาพ	V
กิตติกรรมประกาศ	VI
บทนำ	VII
บทที่ 1	<u>ค้นคว้าเรียบเรียง และวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ</u>
1.1	ภาพยนตร์ในแนวดลก 1
1.2	ภาพยนตร์ในแนวเสียดสีสังคม 2
1.3	แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขัน 2
1.4	การกำกับภาพยนตร์ในแนวดลกเสียดสีสังคม 2
บทที่ 2	<u>บทภาพยนตร์</u>
2.1	เรื่องย่อดั้งเดิม "หนีหนี" 4
2.2	เรื่องสั้นดั้งเดิม "หนีหนี" 5
2.3	การดัดแปลงเรื่องสั้นเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น 9
2.4	วิเคราะห์เรื่องที่น่ามาดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ 9
2.5	ประเด็นที่ต้องการนำเสนอในบท 10
2.6	การวิเคราะห์ตัวละคร 10
2.7	โครงเรื่องย่อที่ดัดแปลงแล้ว 12
2.8	บทภาพยนตร์ "ซักดาบ"(Screen Play) 13
บทที่ 3	<u>ขั้นตอนเตรียมก่อนการถ่ายทำ(Pre-Production)</u>
3.1	การกำกับภาพ
-	บทถ่ายทำภาพยนตร์(Shooting Script) 22
-	บทภาพ(Shooting Board) 35

3.2	การกำกับศิลป์	
-	การออกแบบฉากสำหรับถ่ายทำในสตูดิโอ	44
-	สถานที่ถ่ายทำ	46
-	การแต่งกายของนักแสดง	50
3.3	การกำกับภาพยนตร์	
-	การคัดเลือกนักแสดง	54
3.4	การวางแผนการถ่ายทำ	
-	ตารางการถ่ายทำ และตารางนักแสดงและทีมงาน	58
-	งบประมาณการถ่ายทำ	61
บทที่ 4	<u>ขั้นตอนการถ่ายทำ(Production)</u>	
4.1	เบื้องหลังทีมงาน และนักแสดง	62
4.2	ตารางบันทึกความต่อเนื่อง	64
บทที่ 5	<u>ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(Post-Production)</u>	
5.1	การลำดับภาพ	66
5.2	เสียงประกอบ	69
บทที่ 6	<u>สรุปการทำงาน และข้อเสนอแนะ</u>	
6.1	สรุปผลการกำกับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม	70
6.2	ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการ	70
	บรรณานุกรม	72
	ภาคผนวก	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ1.ออกแบบภายในร้านตัดผม-ถ่ายทำจริง	45
ภาพ2.ออกแบบภายนอกร้านตัดผม-ถ่ายทำจริง	45
ภาพ3.คลองสวน จ.ฉะเชิงเทรา	47
ภาพ4.บริเวณหน้าบ้านเสมอ	48
ภาพ5.บ้านเช่าจระศักดิ์	49
ภาพ6.ร้านสนุกเกอร์	49
ภาพ7.การแต่งกายเสมอ	50
ภาพ8.การแต่งกายสมร	51
ภาพ9.การแต่งกายจระศักดิ์	52
ภาพ10.การแต่งกายสมเกียรติ	53
ภาพ11.นักแสดงเสมอ	54
ภาพ12.นักแสดงสมร	55
ภาพ13.นักแสดงจระศักดิ์	56
ภาพ14.นักแสดงสมเกียรติ	57
ภาพ15.เบื้องหลังการถ่ายทำ	63
ภาพ16.แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์	67
ภาพ17.แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าอารมณ์	68

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ครอบครัว สุภกิจ ทุกท่าน
คณะกรรมการตรวจงานวิทยานิพนธ์ภาควิชาศิลปะ
ทีมงานและนักแสดงที่ถูกขอร้องให้ทุ่มเท
หากจะอ้างเป็นรายชื่อ คงจะเกินกว่าเนื้อที่ ที่จำกัด
จึงขอบันทึกไว้ในคุณค่าของผลงานที่ร่วมกระทำ
- ขอบคุณในมิตรภาพ -

บทนำ

หัวข้อโครงการ

โครงการศึกษาการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นที่ดัดแปลงจากเรื่องสั้นใน
แนวตลกเสียดสีสังคม

เบื้องหลังความเป็นมา

ด้วยผู้ทำการสร้างอารมณ์ของหนังให้ออกมาสนุกและมีสาระ จึงเลือกเอา
โครงการนี้ขึ้นมาเป็นหัวข้อการศึกษา

สำหรับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคมนั้น มีความโดดเด่นในวิธีการนำเสนอ การแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง กร้าวร้าว สร้างตัวละครที่ผิดเพี้ยน โดยยึดจากจิตใต้สำนึกของคนจริงๆ ก็จะเป็นอารมณ์ตลกอีกรูปแบบหนึ่งคือ ตลกร้าย

แต่ผู้ทำการสร้างอารมณ์ตลกแบบง่ายๆ โดยยึดความจริงเป็นหลัก ตัวละครสมจริง สถานที่จริง แต่สถาน การณ์เกินจริง เพื่อให้ตัวละครปวดหัวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งที่มันเป็นเหตุการณ์ที่ดูแล้วตลก เมื่อเกิดกับผู้อื่น แต่คงตลกไม่ออกแน่ ถ้ามันเกิดขึ้นกับตัวเรา ซึ่งยังคงรูปแบบดั้งเดิมของภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคมเอาไว้

ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาเฉพาะกรณีในการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น
เฉพาะแนว

คำจำกัดความของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ตลก ในเนื้อหาแนวเสียดสีสังคม

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น 1 เรื่อง
ถ่ายทำด้วยกล้อง v.d.o. BETA – Camera
ความยาว 25 นาที

เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นในแนวตลกเสียดสีสังคม เพื่อถ่ายทอดความบันเทิงทางด้านอารมณ์ขัน พร้อมทั้งสอดแทรกสาระบางอย่างในทางประชดประชันสังคม

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูล
 - รูปแบบของภาพยนตร์แนวตลกเสียดสีสังคม
 - การดัดแปลงเรื่องสั้นให้เป็นบทภาพยนตร์
 - การสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลก
2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
 - คัดเลือกเรื่องสั้นที่ส่งความรู้สึกเสียดสีสังคม
 - ดัดแปลงเรื่องสั้นเป็นบทภาพยนตร์
3. ขั้นตอนเตรียมก่อนการถ่ายทำ
 - วางแผนการถ่ายทำ
 - คัดเลือกนักแสดง
4. ขั้นตอนการถ่ายทำ
5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ
 - ตัดต่อภาพยนตร์
 - ตัดต่อเสียง

แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

1. รูปแบบการเขียนเรื่องสั้น และการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น
2. หนังสือวิชาการหรือเอกสารอ้างอิงที่ว่าถึงเรื่องภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม
3. บทวิจารณ์ และตัวอย่างภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม

บทที่ 1

การค้นคว้าเรียบเรียง และวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ

1.1 ภาพยนตร์แนวตลก(Comedy)

การแสดงออกถึงความตลก เกิดจากการละเลยรูปแบบการรับรู้เดิมๆ กระทำต่อบางสิ่งด้วยวิธีที่แปลกไป หรือทำอย่างลวกๆ ทำให้เราสับสนถึงความเป็นจริง การพูดผิด พูดสองแง่สองง่าม ให้ผู้ชมได้แปลความหมายจากสิ่งที่ได้เห็นเป็นอีกอย่าง มองสิ่งนั้นในอีกด้าน เมื่อความหมายใหม่ไปขัดกับการรับรู้เดิม ทำให้เกิดพฤติกรรมที่แปลกไป คือการหัวเราะ การวางตัวละครหลักแต่ละตัวให้ขัดกับธรรมชาติรอบข้าง และธรรมชาติความต้องการของตัวเอง เมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้นก็จะนำมาถึงเหตุการณ์ใหม่ๆ เปิดรูปแบบการรับรู้ใหม่ แม้ว่าขณะดูเราจะรู้สึกว่าเป็นเพียงการแสดงที่ไม่สำคัญไม่มีความจริงจังในการเสนอเนื้อหา แต่เราจะได้สาระบางอย่างที่ซ่อนอยู่อย่างง่ายและน่าสนใจขึ้น

หนังตลกจึงไม่ได้จัดอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่จะสอดแทรกลักษณะเหล่านี้ อยู่ในทุกรูปแบบของภาพยนตร์แต่ละประเภท ภาพยนตร์ตลกแยกจำเพาะแบบได้จากหนังประวัติศาสตร์ ดังนี้

ตลกสลักกัน(Screwball)

ได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากละครบรอดเวย์(Broadway) และเป็นรูปแบบสำคัญของละครไม้ตลก โดยเนื้อหาส่วนใหญ่สร้างจากข้อขัดแย้งระหว่างความรวยกับความจน ผู้ชายกับผู้หญิง ในเมืองกับชนบท เมื่อตัวละครเกิดสลับสถานะกัน จะทำให้ตัวละครนั้นเข้าใจถึงคนในอีกสถานะหนึ่ง ครั้นเมื่อกลับสู่ในสภาพเดิม ก็ทำให้ความขัดแย้งของทั้งสองฝ่ายยุติลง เป็นการแสดงที่บอกนัยสารว่า ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้ ถ้ามีความเข้าใจต่อกัน

ตลกเจ็บตัว(Slapstick)

มักแสดงออกถึงความรุนแรง การทำร้ายร่างกายกัน ให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่เหนือกว่ากับผู้ที่อ่อนแอกว่าอย่างชัดเจน เพื่อตอบสนองความสนใจของคนดูที่ต้องการเห็น คนตีถูกรังแก และคนเลวถูกลงโทษ การแสดงรูปแบบนี้มักมีอุปกรณ์ร่วม เพื่อให้เห็นการทำร้ายกัน ด้วยอุปกรณ์เลียนแบบจริง ตลกเจ็บตัวมักจะแทรกอยู่ในตลกรูปแบบอื่นทุกประเภท เพราะการแสดงตลกเจ็บตัว น่าสนใจในการแสดงด้วยท่าทางมากกว่าคำพูด และได้การแสดงที่หลากหลายยิ่งขึ้น

ตลกเสียดสีสังคม(Satire)

เป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลของสังคมนั้น แสดงความคิดเห็น ในมุมมองที่ดูหมิ่น ชิงชัง เย้ยหยัน ให้ออกมาในรูปแบบ ล้อเล่น หยิกแกมหยอก อย่างคนมองโลกในแง่ดี ตลกเสียดสีสังคมนับว่า เป็นสื่อหนึ่งของการวิพากษ์วิจารณ์สังคมได้อย่างถึงพริกถึงขิง และเข้มข้น แต่ด้วยความหวังดี

1.2 ภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม

มักจะนำเอาเหตุการณ์จริงมาล้อเล่น ด้วยเหตุการณ์ที่เสนอออกมาเกินจริง การแสดงออกด้วยความรุนแรงก้าวร้าว แต่กลับสีหน้าแสดงว่าไม่รับรู้อะไรเลย ความรุนแรงนั้นถูกนำมาล้อเล่นอีกที ด้วยการสื่อสารสาระนั้นผ่านออกไปทาง การแสดงโดยตรง แต่แฝงแง่มุมในการวิพากษ์สังคมของตัวผู้ทำ

ตามจุดมุ่งหมายของภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคมไม่ได้มุ่งให้คนดูหัวเราะเป็นการตีแผ่ความจริงของสังคมในรูปแบบเหน็บแนม ประชดประชัน บอกรอัมๆ พร้อมกับคำตรงจุด เป็นรูปแบบตลกที่ต้องใช้ไหวพริบปัญญาในการรับรู้และตีความอย่างสูงด้วยซ่อนนัยความหมายอยู่ อารมณ์ขันที่ได้จะไม่ถึงกับทำให้ตลกจนหัวเราะลั่น แต่จะเป็นแค่อมยิ้ม ยอมรับว่าเราเป็นอย่างนั้นจริง

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขัน(Humour)

ความรู้สึกจากสิ่งที่ได้เห็นนั้นส่งผลถึงพฤติกรรมที่คุ้นเคย ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข และเต็มเปี่ยมด้วยความหวัง มองโลกในแง่ดี การมองเห็นภาพความสวยงาม ความสุขใจ ที่บรรเจิดขึ้นอย่างอิสระ เหมือนหลุดเข้าไปสู่โลกแห่งความรื่นรมย์สมหวัง แม้มันจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แต่กลับสร้างกำลังใจในการดำเนินชีวิต ด้วยความหวังที่ว่า รอบตัวเรานั้นไม่ได้เต็มไปด้วยความยุ่งยาก และความสุขนั้นเกิดขึ้นได้จากตัวเราสร้างขึ้นเอง เพียงแค่เรามองบางอย่างให้ง่ายขึ้น

1.4 การกำกับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม

การสร้างเหตุการณ์ เป็นหัวใจหลักของภาพยนตร์ทุกเรื่องโดยเฉพาะภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม เริ่มจากการกำหนด สถานที่เกิดเหตุการณ์ กลุ่มสังคม มองไปถึงภาพตัวละครกำลังเดินอยู่ในนั้น ก็จะสามารถมองเห็นภาพความเป็นอยู่ และหยิบยกเอาเหตุการณ์ของคนในสังคมนั้นมาล้อเลียน

ตัวอย่างจากในเรื่อง คนไทยเป็นคนมีน้ำใจ ให้อภัยต่อกัน ในตอนที่เสมอเข้าไปบอกรักกับขจรศักดิ์ในร้านสนุกเกอร์ว่า ให้ลืมเรื่องเงินจำนวนนั้นเถิด เพื่อความสบาย

ใจของทั้งสองฝ่าย แต่ซอร์สก็กลับคิดไปว่าตนถูกดูหมิ่นว่าไม่มีปัญญาใช้เงินคืน เรื่องต่างๆ จึงเกิดบานปลาย

ถ้ามองภาพสังคมตรงนั้นออก ก็จะสามารถหยิบเอาเหตุการณ์เล็กที่เกิดขึ้นในนั้น มาสร้างความน่าสนใจในภาพยนตร์

นักแสดง หยิบภาพของคนในสังคมนั้นมาถอดแบบ โดยมองไปถึง อายุ การศึกษา สถานะภาพ อาชีพ ความมั่นคงในชีวิต อย่างไร? ในเรื่องนี้ผู้ทำตั้งใจจำแนกให้เห็นความดีกับความเลว โดยใช้การคัดเลือกนักแสดงเป็นตัวแทน

ตัวเอก(ฝ่ายความดี) ชื่อ เสมอ หน้าตาชื่อ จิตใจเสียสละ มีอาชีพตัดผม(มีร้านเป็นของตัวเอง) ร่างกายเล็ก โดยไม่อาจทำร้ายใคร

ตัวร้าย(ฝ่ายความเลว) ชื่อ ซอร์ส อารมณ์ดุดัน มองโลกในแง่ร้าย ดกงาน ร่างกายกำยำ จะนำไปสู่อารมณ์ขันเมื่อทั้งคู่มาเผชิญหน้ากัน เพราะความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

การเน้นตลก สามารถทำได้หลายวิธี

- การแสดง เมื่อต้องการจะเน้นการแสดงบางตอนเพื่อให้เข้าถึงคนดู การแสดงต้องเกินจริงขึ้น(Over Act) ทั้งนี้ต้องสัมพันธ์กับขนาดภาพ ถ้าขนาดภาพกว้าง การแสดงต้องเพิ่มท่าทางและอุปกรณ์เสริม เพราะคนดูไม่สามารถเห็นอารมณ์นักแสดงได้จากใบหน้า และเพื่อเพิ่มบรรยากาศของเหตุการณ์ในภาพ
- การลำดับภาพ ในเมื่อภาพกว้างนั้นไม่สามารถเล่าอารมณ์ขันที่ซ่อนอยู่นั้นได้ ก็จำเป็นต้องตัดภาพให้แคบลง เพื่อชวนให้เห็นอารมณ์ขันที่มีอยู่นั้นให้ชัดเจนขึ้น การใช้ภาพกว้างเพื่อเปิดเหตุการณ์และใช้ภาพแคบเพื่อเน้นอารมณ์
- การใช้เสียงประกอบ ใช้เสียงตลก เสียงกลองส่ง เพื่อต้องการเน้นอารมณ์ขัน เมื่อภาพและการลำดับภาพไม่สามารถส่งผลตรงนั้นออกมา ซึ่งมีละครตลกทางโทรทัศน์ต่างประเทศบางยุคที่ใส่เสียงหัวเราะเสริมเข้าไป เมื่อมีแก๊กตลก(Gag)เกิดขึ้น ก็นับว่าได้ผลในการสร้างบรรยากาศ แต่มีหลายฝ่ายโต้แย้งว่าเป็นการยึดเยียดจนเกินไป แต่สำหรับตัวผู้ทำเองไม่ได้ติดใจสงสัย เพราะถ้าวิธีนี้ส่งผลต่อบรรยากาศการดู ก็นับว่าเป็นวิธีที่ถูกต้องแล้ว

การกำกับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคมนั้น น่าสนใจที่ การแสดงแง่มุมของผู้ทำที่มองต่อสังคมรอบตัว จะด้วยวิธี ประชดประชัน คำเหน็ดเดียน หรือหยอกล้อ ก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้ทำ ว่าหวังดีต่อสังคมด้วยวิธีไหน -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

บทภาพยนตร์

2.1 เรื่องย่อตั้งเดิม “หนีหนี”

ทอสคานีได้เอ่ยขอยืมเงิน เพื่อนคนหนึ่งแล้วเขากลับถูกปฏิเสธอย่างไร้เยื่อใย แต่พระเอกของเรื่องเกิดความเห็นใจ และให้เงินทอสคานียืม แต่แล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ทุกครั้งที่เขาเจอกับทอสคานี ทำให้ทอสคานีเกิดอารมณ์เสียและต่อว่าเจ้าหนีว่า “ไม่ต้องห่วงเรื่องเงินนั้น รับรองฉันใช้คืนแน่นอน ทั้งที่เจ้าหนีไม่มีความคิดจะทำเช่นนั้น แต่เหตุการณ์กลับรุนแรงขึ้น เพราะทอสคานีแก้แค้นคืนเขาในรูปแบบต่างๆ แล้วทุกอย่างก็บานปลายขึ้น ทำให้เจ้าหนีถึงกลับหันหน้าปรึกษาจิตแพทย์ ได้รับคำแนะนำว่า ในเมื่อทอสคานีไม่มีเงินมาใช้คืน ก็ให้นำเงินจำนวนนั้นไปฝากไว้ให้เขา โดยไม่บอกว่าเป็นใคร เพื่อให้เขาเอาเงินจำนวนนั้นมาคืน แต่ทุกอย่างก็ไม่เป็นตามนั้น ทุกเช้าเจ้าหนีจะต้องตื่นขึ้นมาด้วยอาการเจ็บแปลบที่หน้าอก เหมือนโดยมนต์ดำ เขาหมดสิ้นหนทางแก้ไข จนวันหนึ่งเขาได้พบกับ เอฟฟรัม เพื่อนของทอสคานี แล้วเกิดความคิดดีๆขึ้นมา โดยเข้าไปบอกกับทอสคานีว่าเอฟฟรัมนำเงินจำนวนนั้นมาใช้หนี้คืนให้กับเขาแล้ว จึงทำให้ทั้งคู่หมดปัญหาต่อกัน แต่ปัญหานี้ยังดำเนินอยู่แต่กลับไปตกอยู่ที่เอฟฟรัม

2.2 เรื่องสั้นดั้งเดิม

หนีนี่

กัณยายนวันนี้ผมเกิดเจอเอาเอแดลเบิร์ต ทอสคานีเข้าที่ในแพสเสจ ดูท่าทางเขากำลังหงุดหงิดขนาดหนัก เรื่องของเรื่องมีอยู่ว่า เขาได้เอ่ยขอยืมเงิน 100 เซกเกิล จากไบออลาซัวร์กีวิตซ์ แล้วไอ้คนบัดชบสารเลวจอมโหดแสนหน้าเลือดนั้น ยังอุตสาห์มีหน้ามาบอกกับเขาว่า “ไอ้เงินนะฉันมี แต่ฉันไม่ให้นายยืมหรอก”

เป็นไปได้หรือที่คนเราจะใจทมิฬหินชาติกันถึงเพียงนี้ ไม่คำว่าน้ำใจไม่ตรีหลงเหลืออยู่ในโลกอันบัดชบนี้อีกแล้วหรือไร “อ้อ! มีซี” ว่าไปแล้วผมก็ควักเจ้า 100 เซกเกิลที่ถึงชาติให้กับทอสคานีนี้ไปในทันทีนั้นเหมือนกัน “ในที่สุด ก็ยังอุตสาห์มีคนที่ไม่แล้งน้ำใจ” เอแดลเบิร์ตกระซิบพลางกลั่นน้ำตาเอาไว้ “ผมจะใช้คืนภายในสองอาทิตย์ ขอให้อ้างใจ”

ในทรศนะของคุณเธอผู้เป็นภรรยา ผมคือไอ้จิ้งตัวหนึ่ง ผมพยายามอธิบายให้หล่อนฟังว่า “ผมเพียงแต่ไม่อยากให้ทอสคานีนี้ตั้งตัวเป็นศัตรูกับเรา”

18 กันยายน ไปเจอเอแดลเบิร์ต ที่ถนนแอลเลนบี เราเดินเคียงคู่กันไปได้สักสี่ห้าก้าว โดยที่ผมพยายามหลีกเลี่ยงไม่เอ่ยถึงเรื่องเงินจำนวนนั้น แต่ทอสคานี กลับอารมณ์เสียและเป็นฝ่ายแหวเข้าใส่ผมเอง “ไม่ต้องห่วง คุณได้เงินคุณคืนแน่ไม่ขาดแม้แต่อะโกราเดียว! ผมสัญญาว่าจะใช้คืนในสองอาทิตย์ไซ้มัย แล้วนี่มันยังไม่ถึงสองอาทิตย์เลย คุณจะเอาอะไรกันอีกวะ” ผมบอกเขาไปว่าไม่น่าจะต้องมาอารมณ์เสียกับเรื่องซีมงแบบนี้ ยังผลให้ทอสคานีนี้พูดเปรยๆ เป็นทำนองว่า ผมเองก็ไม่ได้ดีไปกว่าคนอื่นเท่าไรหรอกว่า แล้วก็หันหลังเดินหนีไป

3 ตุลาคม เหตุการณ์สุดเจ็บช้ำที่ริโอคาเฟ เอแดลเบิร์ต กำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะตัวหนึ่งกับไบออลาซัวร์กีวิตซ์ และไม่ยอมละสายตาไปจากผมแม้แต่วันทีเดียว เห็นได้ชัดว่าเขากำลังเดือดดาลสุดขีด ผมพยายามทำเป็นยิ้มแยมอย่างอารมณ์ดี แต่นั่นกลับเป็นการรดน้ำมันลงบนกองไฟ ทนนิ่งได้สักพักหนึ่ง เอแดลเบิร์ตก็ลุกจากโต๊ะและเดินตรงรี่มาหาผม “ให้มันได้อย่างจีซี!” เขาแผดเสียงเอ็ดตะโรขึ้นมาจนใครต่อใครในนั้นได้ยินกันทั่ว “แต่ผมใช้หนี้เข้าไปไม่กี่วัน มันถึงกับจะเป็นจะตายขึ้นมาเชียวระวะแล้วไม่ต้องมาทำเป็นมองเหมือนกับว่าผมเป็นฆาตกรหรอกน่า!” ผมบอกว่า “ให้พระเจ้าเป็นพยานเถอะ ผมไม่เคยคิดจะ” แต่เขาก็ตอบโต้กลับมาด้วยวาจาหยาบคายเกินกว่าจะตีพิมพ์ในที่นี้ได้ ผมชักสังหรณ์ใจว่า เรื่องนี้จะไม่จบลงง่ายๆ เสียแล้วซี คุณเธอของผมออกปาก

เป็นเชิงเตือนว่า “เห็นรียังละ ฉันพูดเอาไว้ผิดเสียเมื่อไหร่ คอยดูนะ เขาจะต้องหาเรื่องลงไม้ลงมือกับคุณแน่”

11 ตุลาคม จากกระแสข่าวที่เชื่อถือได้ ผมได้รับข้อมูลมาว่า ทอสคานีเที่ยวปล่อยข่าวลือไปทั่วทั้งเมือง เป็นทำนองว่าผมติดยาเสพติดดองแอม และตอนนี้ทนายหญิงชื่อดังสองคนกำลังยื่นฟ้องผมในคดีท้องไม่มีพ่อ คงไม่จำเป็นต้องบอกหรือกระแนะนําทั้งหมดที่กล่าวมานั้นไม่มีมูลความจริงแม้แต่นิดเดียว โช้ ก็ขนาดบุหรีผมยังไม่สุบเลย แต่ถึงกระนั้นภรรยาของผมยังไม่วายให้ความเห็นว่า เพื่อเห็นแก่ความสงบสุขของตัวเอง ผมควรแหกบัญชีสูญญให้กับเจ้า 100 เซกเคิลนั้นได้แล้ว

14 ตุลาคม วันนี้ผมพบเอเดลเบิร์ต กำลังยืนเข้าคิวอยู่หน้าห้องชายตัวโรงหนังไบหน้าของเขาดูเป็นสีเขียวคล้ำ สองดาลูกแดง กล้ามเนื้อตันคอขมวดเกร็งผิดธรรมชาติ “เออ นี่ เอเดลเบิร์ต” ผมเอ่ยขึ้นกับเขาตื้นๆ “ในเมื่อภาวะเศรษฐกิจตอนนี้มันค่อนข้างแย เราสามสิ่งเงินนั้นดีกว่ามั๊ย” เพียงแค่นั้นทอสคานีก็พิวส์ขาดขึ้นมาทันที “ไม่ต้องลืมนะ” เขาตะคอกกลับมา “ผมไม่ต้องการให้คุณมาทำเป็นใจกว้าง นี่คุณเห็นผมเป็นตัวอะไร – ผ่าชีร์สำหรับเซ็ดจางั้นแหละ” ผมไม่เคยเห็นเขาโมโหขนาดนี้มาก่อนเลย นี่ถ้าไม่ได้ไปอาลาซัวร์กีวิตซ์ ซึ่งไปดูหนังกับเขาตั้งตัวไว้ เขาตงต้องกระโจนใส่ผมแน่ ผมวิ่งแวนกลับบ้านโดยไม่เหลียวหลัง คุณเธอของผมเอ่ยแต่เพียงว่า “ก็ฉันบอกคุณไว้ว่าไงละ”

29 ตุลาคม วันนี้มีใครต่อหลายคนถามว่า จริงหรือเปล่าที่ผมไปลงชื่อสมัครเป็นสมาชิกเร็ดการ์ด แต่พวกนั้นไม่รับเพราะผมอ่อนแอเกินไป แน่ละเรื่องนี้มันใสความกันซัดๆ และผมก็รู้แน่นอนอยู่แล้วว่า ใครคือผู้อยู่เบื้องหลังข่าวโคมลอยพวกนี้ สัปดาหที่ที่แล้วหน้าต่างบ้านของผมถูกล้อมด้วยก้อนหินนิรนาม ทั่วทั้งเมืองกำลังพูดถึงการขับเคี่ยวอย่างเอาเป็นเอาตายระหว่างผมกับทอสคานีนี้ เมื่อสองวันก่อน ขณะที่ผมเดินเข้าไปในริโอ ทอสคานีก็ลุกพรืดพร้อมส่งเสียงเอะอะขึ้นมาว่า “นี่ใครก็เข้ามาในนี้ได้รีไร ไร มันสถานที่แบบไหนกันวะ โรงเตี้ยมของพวกซ่าเหมาหรือเปล่า” เจ้าของร้านรีบผลักผมออกไปนอกประตูเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องยุ่งยาก “ไอ้จอมงก!” เอเดลเบิร์ต ยังส่ายไหล่กลับมาว่า “หน้าเลือดซะไม่มี!” ทั้งหมดล้วนเป็นไปตามที่เมียผมเคยพูดเอาไว้ก่อนทั้งสิ้น

พฤศจิกายน วันรี้อ และลอร์ด ลูกพี่ลูกน้องคนสนิทของผม ได้แวะมาเยี่ยมพวกเราที่บ้านและเอ่ยปากขอยืมเงินผมแค่ 10 เซกเคิล “เงินนะฉันมีแต่ฉันไม่ให้นายยืมหรอก” ผมบอกกับเขาแล้วตะเพิดส่ง “กลับไปซะ!” ผมชอบเจ้าหนุ่มนี้และไม่อยากทำลายสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่างเราไปเสีย เพราะเท่าที่เป็นอยู่นี้ผมก็มีเรื่องยุ่งยากพอลอยู่แล้วกับมหาดไทย เรื่องมีอยู่ว่า ใครคนหนึ่งได้กล่าวโทษเป็นเชิงปรับปร้าผม โดยหาว่าผมมียาเป็นอาเรียน พวกนั้นก็เลยยึดพาสปอร์ตผมไปเก็บ แผนที่จะหลบหนีไปอยู่ต่าง

ประเทศของผมก็เลยมีอันต้องพับไปโดยปริยาย ภรรยาของผม ซึ่งคงจะยังเป็นที่ยำกั้นไว้ว่าเดือนผมก่อนแล้วแต่ผมดันไม่ฟัง ไม่ยอมให้ผมออกไปไหนตัวคนเดียวอีกต่อไป

ผมไปปรึกษาจิตแพทย์ดู “สาเหตุเป็นเพราะความรู้สึกผิดอย่างรุนแรงที่ทำให้เอเดลเบิร์ต ทอสคานี่นี้เกลียดคุณขึ้นมาจับใจ” คุณหมออธิบาย “มันเข้าลักษณะที่เรียกกันว่า ฟาเซอร์คอมเพล็กซ์ ซึ่งจะปลดปล่อยออกได้ก็ด้วยการทำปิตุฆาต หรือทำลายสัญลักษณ์ของความเป็นพ่อเสีย วิธีนี้อาจเป็นหนทางหนึ่งที่จะชนะใจเขาได้ กรณีนี้มันชี้ออกมาชัดเจน” ผมทักท้วงไปว่าในเมื่อผมยังหนุ่มยังแน่นและแข็งแรงแบบนี้แล้วจะให้ทำอย่างไร จิตแพทย์บอกกับผมว่า ความจงเกลียดจงชังอย่างเอาเป็นเอาตายของทอสคานี่นี้ จะยังคงลุกโชนตราบเท่าที่หนีสันยังดำเนินอยู่ หรือพูดอีกอย่างก็คือ ตราบเท่าที่เขา ยังไม่มีปัญญาใช้คืนมันได้ “คุณพอจะส่งเงินไปให้เขาโดยไม่เปิดเผยว่าใครเป็นคนส่งได้ไหมละ” ผมรีบรุดไปที่ธนาคาร จัดการถอนเงินออกมา 500 เซกเคิล แล้วเอาไปหย่อนลงในตู้จดหมายของทอสคานี่นี้

11 พฤศจิกายน วันนี้ผมพบกับทอสคานี่นี้ที่ถนนแอลเลนบี เขาถ่มน้ำลายรดถนนที่หนึ่งแล้วเดินต่อไปโดยไม่พูดจา ผมรายงานเรื่องนี้กับจิตแพทย์ “นั่นซิเนะ” คุณหมอบอกว่า “เราลองแล้วและมันก็ไม่ไ้ผล” จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ ผมรู้ว่าเอเดลเบิร์ต ชื่อดูกตาที่หน้าเหมือนผมดิกมาตัวหนึ่ง และตอนนี้เพื่อนของเราก็เล่นเอาเข็มจิ้มมันทุกเช้า เรื่องแบบนี้คงหวังพึ่งตำรวจไม่ได้แน่ ผมรู้สึกแปลบปลาบเหมือนโดนเข็มแทงที่กลางหลังขึ้นมาทันที

20 พฤศจิกายน มีเสียงเอะอะโวยวายข้างนอกบ้านเมื่อคืน “โอ ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า” ผมสวดภาวนาอยู่บนเตียงอย่างสุดทรมาณ “ข้าพระองค์ใดกระทำให้ผิดอย่างมหันต์ ข้าให้เพื่อนผู้หนึ่งยืมเงินในอิสราเอล แล้ววันนี้ข้าต้องทนรับกรรมจากความโหดเขลานี้ไปตราดชั่วชีวิตข้าเชียวหรือพระองค์ ไม่มีทางที่ข้าจะหลุดรอดไปจาบวงกรรมนี้ได้เลยหรือ” ผมได้ยินเสียงทุ้มลึบบอกความเอ็นดูเหมือนเสียงของผู้เป็นพ่อ พูดตอบจากเบื้องบนว่า “ยากส์”

1 ธันวาคม อาการแปลบปลาบเหมือนถูกแทง เริ่มลามไปถึงหน้าอก อาศัยภรรยาช่วยประคองเอาไว้ ผมค่อยๆ อดลากสังขารอันเจ็บป่วย เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายของฟาเซอร์คอมเพล็กซ์ ออกไปหาแพทย์ผู้มีชื่อที่ถนนหัวมุม เราไปเจอไปอาลาซัวร์กีวิตซ์เข้า โดยบังเอิญ “เอฟฟรัม” คุณหมอของผมกระซิบ “ดูเขาซิ เป็นแบบฉบับของคุณพ่อในอุดมคติได้พอดีเลย ดูที่หัวเขาซิ รูปทรงมันแบบหัวของคนที่เป็นพ่อเป๊ะเลย” ประกายรางวัลความหวังได้ถูกจุดขึ้นมา

1 ธันวาคม ผมปราดเข้าขวางทอสคานี่นี้ตรงหน้าร้านริโอ “ขอบคุณมาก สำหรับเงินนั้น” ผมรีบพูดขึ้นก่อนที่จะโดนเขาต่อยค้ำว่า “ไปอาลาซัวร์กีวิตซ์ใช้หนี้คุณให้ผมหมด

แล้ว จริงอยู่ที่เขาขอร้องไม่ให้ผมบอกคุณ แต่ผมคิดว่าคุณสมควรได้รับรู้ว่าคุณมีเพื่อนดีขนาดไหน เพราะฉะนั้นนับแต่นี้เป็นต้นไป โบอาลาซุร์กีวิตช์เป็นเจ้าของนี้คุณแล้วนะ ไม่ใช่ผม” สีหน้าของเอเดลเบิร์ตเริ่มเปลี่ยนเป็นปรกติ “โบอาลาซุร์กีวิตช์ ช่างเป็นเพื่อนแท้จริงๆ” เขากะชิบพลางกลืนน้ำตาเอาไว้ “ผมจะใช้คืนเขาภายในสองสามวัน”

เป็นอันว่าผมรอดตัวมาได้

22 มกราคม ขณะที่เราเดินควงแขนกันเข้าไปในแพสเสจ เอเดลเบิร์ตก็พูดขึ้นกับผมว่า “สองสามวันนี้ ไอ้หมาบ้าโบอาลาซุร์กีวิตช์ ชักมองผมกวนๆ จนผมอยากตบหน้าสั่งสอนให้สักนิด ผมเป็นหนี้มันก็จริงแต่ไม่ได้หมายความว่ามันจะทำกับผมเหมือนกับเป็นเศษผ้าขี้ริ้วอย่างนั้นได้ คอยดูเถอะ ลองเล่นกับผมแบบนี้ เป็นได้เจอดีแน่”

แต่เรื่องนั้นไม่ใช่กงการอะไรของผมอีกต่อไป

2.3 การตัดแปลงเรื่องสั้นเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ลักษณะสำคัญของเรื่องสั้น คือการนำเสนอความคิด ทศนคติโดยตรงต่อประเด็นที่จะสื่อ เมื่อทุกอย่างจบสิ้นลงจะไม่ทิ้งให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยใดๆ เรื่องสั้นจึงมักเป็นเรื่องที่บรรยายหรือพรรณนาจากทัศนคติเดียวตลอดทั้งเรื่องเช่นเดียวกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

สำหรับงานเขียนเรื่องสั้น ผู้เขียนบางคนอาจมุ่งให้ผู้อ่านเห็นฉากหนึ่งของชีวิตธรรมดาสามัญ แต่มีความหมายพิเศษสำหรับเขา จึงแสดงออกทางการบรรยายภาพความคิด ความรู้สึก จึงพูดไม่ได้ว่าเรื่องสั้นจะต้องมีโครงเรื่อง การวางนิสัยใจคอของตัวละคร ฉากหรือบรรยายภาค ปรัชญาชีวิต และบทสนทนาที่เป็นลักษณะของนวนิยาย เพราะผู้แต่งเรื่องสั้นคนหนึ่ง มักจะหยิบเอาลักษณะเฉพาะตัวของตัวเองสร้างตัวละครขึ้นมา

ซึ่งแตกต่างจากบทภาพยนตร์ขนาดสั้น ที่ถูกกำหนดเหตุการณ์ เล่าเรื่องให้เกี่ยวเนื่องกัน กับบางสิ่งที่เกิดขึ้นกับบางคน อย่างไร แล้วสรุปว่า... โดยรวมๆแล้วรูปแบบการเขียนเรื่องสั้นคล้ายคลึงกับการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น แต่จะแตกต่างกันตรงรายละเอียดการนำเสนอ และวิธีสร้างความเข้าใจแก่คนดู

เพื่อให้ได้ผลงานตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ ควรหาเรื่องสั้นที่มีเค้าโครงเรื่องเหมาะสมกับรูปแบบของโครงการ เพราะง่ายต่อการตัดแปลง แล้วจะได้บทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์แบบ

2.4 วิเคราะห์ความเหมาะสมของเรื่องที่น่ามาตัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์

เริ่มตั้งแต่การค้นหาเรื่องสั้นที่จะนำมาตัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ สำหรับโครงการนี้ผู้ทำคำนึงถึง เหตุการณ์และเนื้อหาในนั้นว่าส่งผล ถึงความรู้สึกตลก และเสียดสีสังคมหรือไม่ และนับว่าใช่

ความรู้สึกตลก ที่เกิดจากการทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ แสร้งสร้างเหตุการณ์ขึ้นอย่างเกินจริง เป็นตัวแทนความรู้สึกแท้จริงข้างในตัวละคร

ความรู้สึกเสียดสี จากเหตุการณ์หลัก การยืมเงิน ก็จะทำให้เกิดพันธะทางสังคมใหม่คือเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ฝ่ายลูกหนี้นั้นก็เกิดระแวงทุกครั้งที่เจอเจ้าหนี้ เกิดความรู้สึกขัดแย้งต่อกันโดยไม่ต้องพูด เรื่องนี้ล้วนเคยเกิดขึ้นกับทุกคน และรับรองได้ว่าต้องเคยรู้สึกเช่นเดียวกับตัวละครในเรื่อง

ด้วยโครงสร้างนี้เกิดจากการทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ จากการแสดงออกทางอารมณ์ที่เข้มข้น ทั้งๆที่เหตุการณ์นั้นบอกถึงอารมณ์ตลก บรรยายภาคของเรื่องจึงออกมาซีเรียส ดูเดือด แต่นำเสนอออกมาเรียบง่าย ดูสบายอารมณ์

2.5 ประเด็นที่ต้องการนำเสนอในบท

เมื่อผลของการทำงานมุ่งไปสู่การสร้างความรู้สึกตกเสียดสีสังคม รูปแบบการนำเสนอรายละเอียดปลีกย่อย รวมทั้งประเด็นที่จะนำเสนอ ก็ต้องใส่อารมณ์ขันและประชดประชันลงไป เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังประเด็นของเรื่องนี้

“ให้สุขแก่ท่านทุกข์นั้นถึงตัว”

2.6 การวิเคราะห์ตัวละคร

การวิเคราะห์ตัวละครจากเรื่อง แบ่งออกเป็นลักษณะภายนอก คือข้อมูลส่วนตัว และลักษณะภายใน คือมุมมองความคิดของตัวละครต่อการดำเนินชีวิต ต่อสังคมรอบข้าง เพื่อเป็นการจำกัดภาพของตัวละครให้ชัดเจน ใช้ลักษณะภายนอกเป็นข้อมูลในการคัดเลือกนักแสดงและใช้ลักษณะภายในเพื่อสร้างสถานการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการภายในของเขา

ตัวเอก ถูกกำหนดให้เป็นผู้ถูกกระทำ เนื่องจากเขาให้ความช่วยเหลือผู้อื่น แต่กลับทำให้เขาเกิดปัญหา และเขาพยายามยุติปัญหานั้นด้วยสันติ

ดังนั้น จึงสร้างภาพตัวเอกขึ้นมา มีอาชีพเป็นช่างตัดผม มีฐานะมั่นคง มีอัธยาศัยดีต้องเป็นคนทำงานด้านบริการ และเป็นคนร่าเริง ที่ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลัง ถูกตัวร้ายกลั่นแกล้งในทุกรูปแบบ เป็นคนหน้าตาชื่อ

ได้จำแนกรายละเอียดของตัวละครทั้งภายในและภายนอกดังนี้

ลักษณะภายนอกตัวละคร

ตัวเอก(เจ้าหนี)

ชื่อ	เสมอ
ชื่อเล่น	เหมอ
อายุ	32 ปี
ส่วนสูง	160 ซม.
น้ำหนัก	59 กก.
การศึกษา	มัธยมปลาย ร.ร.วัดคลองสวน
สถานะภาพ	แต่งงาน
ที่อยู่	บ้านภรรยา
งานอดิเรก	ปลูกต้นไม้
อาชีพ	ช่างตัดผม

ลักษณะภายในตัวละคร

ความต้องการในชีวิต(Dramatic Need)

ใช้ชีวิตอย่างสงบสุขด้วยอาชีพสุจริต

การมองโลก(Point of View)

มองโลกในแง่ดี ให้ความเป็นมิตรกับคนอื่นแล้วคนอื่นจะ
ให้ความเป็นมิตรกลับมา

การเปลี่ยนแปลง(Change)

เมื่อการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นสร้างปัญหาให้กับเขา
ดังนั้นเขาจึงต้องหลีกเลี่ยงปัญหานั้นด้วยการพยายามไม่
ช่วยเหลือใครอีกต่อไป

ตัวร้าย ผู้ไฝ่ฝันชื่อเสียงในวงการบันเทิง ชอบเรียกร้องความสนใจด้วยการ พุด
เสียงดัง และใส่เสื้อผ้าสีฉูดฉาด ได้ถูกกำหนดให้เป็นผู้กระทำ ที่ลงมือกลั่นแกล้งตัวเอง
ในทุกรูปแบบ เพราะมองตัวเองในแง่ร้ายว่า ชอบทวงหนี้เขาต่อหน้าผู้อื่น ทำให้เขาอับ
อาย

ดังนั้นภาพตัวร้ายจึงออกมา เป็นคนไม่มีงานทำ ชอบชุกอยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์
เป็นคนพื้นถิ่นที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้น ถูกมองว่าเป็นนักเลงหัวไม้ ชอบแก้ปัญหาคด้วย
ความรุนแรง เป็นคนตัวใหญ่ดูน่ากลัว มีเพื่อนเป็นตำรวจ จึงทำให้กล้าอวดเบ่ง

ลักษณะภายนอกตัวละคร

ตัวร้าย(ลูกหนี้)

ชื่อ	ขจรศักดิ์
ชื่อเล่น	จร
อายุ	34 ปี
ส่วนสูง	180 ซม.
น้ำหนัก	72 กก.
การศึกษา	มัธยมต้น ร.ร.วัดคลองสวน
สถานะภาพ	โสด
ที่อยู่	เช่าอยู่ หลังตลาดคลองสวน
งานอดิเรก	เล่นพนันสนุกเกอร์
อาชีพ	-

ลักษณะภายในตัวละคร

ความต้องการในชีวิต(Dramatic Need)

ต้องการให้ทุกคนยอมรับ มีชื่อเสียงโด่งดังในวงการ
บันเทิง

การมองโลก(Point of View)

ใครร้ายมา ก็ต้องร้ายกลับไป

การเปลี่ยนแปลง(Change)

ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อการวิเคราะห์ตัวละครเสร็จสิ้น ก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาสร้างตัวละครขึ้นมา ใส่เหตุการณ์ที่เป็นปัญหา โดยยกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ขัดกับความต้องการในชีวิตของตัวละคร และทางเลือกในการแก้ปัญหาของตัวละครที่นำมาจากวิธีการมองโลก(Point of View)ของเขา และเขาเปลี่ยนทัศนคติในการมองโลกเป็นอย่างไร เมื่อทุกอย่างได้รับคำตอบแล้ว ตัวละครที่สร้างขึ้นจะมีมิติ มีตัวตนจริง

2.7 โครงเรื่องย่อที่ตัดแปลงแล้ว

เสมอ เป็นช่างตัดผมผู้รักสงบ แต่แล้ววันหนึ่งความสุขที่เขาเคยมีนั้นก็หายไป เมื่อเขาได้ให้ขจรศักดิ์ยืมเงิน 500 บาท ด้วยความใจอ่อนตัวเหตุผลที่ขจรศักดิ์ยกขึ้นมาอ้าง และหลังจากนั้นเมื่อทั้งคู่มาเจอกันก็เกิดความอึดอัดขึ้น ขจรศักดิ์ระแวงว่าเสมอพยายามจะทวงหนี้คืน ทั้งๆที่เสมอไม่ได้มีเจตนาอย่างนั้น เสมอพยายามปรับความเข้าใจกับขจรศักดิ์ ด้วยวิธีการต่างๆ แต่กลับทำให้ขจรศักดิ์รู้สึกว่าคุณหมีนั้น ว่าไม่มีปัญญาจะใช้คืน ความเข้าใจผิดเริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ขจรศักดิ์แค้นคั้นเสมอทุกรูปแบบ เสมอจนปัญญาจะแก้ไขอะไร มีเพียงวิธีเดียว คือการปิดความเป็นเจ้าหนี้ให้กับสมเกียรติเพื่อนของขจรศักดิ์ โดยเข้าไปบอกกับขจรศักดิ์ว่าสมเกียรติใช้หนี้ที่มีอยู่นั้นให้เขาแล้ว ต่อไปสมเกียรติเป็นเจ้าหนี้ของขจรศักดิ์แล้ว ไม่ใช่เขา ทำให้เสมออดตัวไปได้ แต่ปัญหานั้นยังคงดำเนินอยู่แต่ไปตกอยู่กับสมเกียรติ

2.8 บทภาพยนตร์เรื่อง “ชักดาบ”(Screen Play)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ Screen Play

ชั๊กดาบ

ACT 1 การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

SEQUENCE TITLE

ภาพถูกแบ่งครึ่ง เป็นโปะไฟหน้าร้านตัดผมกับตัวหนังสือ (credit) บนพื้นดำ ขณะที่เสมอกำลังตัดผมให้กับชจรศักดิ์ มีเสียงชจรศักดิ์เล่าถึงปัญหาที่เขามี

ชจรศักดิ์

“เหมอ...แกว่าเหมวะ! คนเรานะเกิดมาทั้งทีแต่ดันไม่มีใครนิยมชมชอบ ต่อให้เกิดมาแล้วเกิดอีก มันก็เท่านั้น แกรู้ไหม? ไอ้คนที่จะทำอาชีพนั้นะ มันต้องพร้อมทุกอย่าง หน้าตาเออ แต่งตัวเออ เราต้องมั่นใจ แล้วจะให้ทำยังไงละ ถ้าเรามีความคิดอะไรดีๆ ตั้งหลายอย่างอยู่ในหัว แต่ดันไม่มั่นใจจะไปหยิบไปจับมันขึ้นมาทำ...ก็เพราะอย่างนี้ ฉันทเลยต้องบากหน้าไปขอยืมเงินคนโน้นทีคนนี้ที แต่แกเชื่อไหม? ไม่มีใครมันเข้าใจฉันเลย ยิ่งไอ้วันชัยนะ แค่ขอยืมเงินมัน 500 แค่นี้ แล้วมันว่าไรรู้ไหม?”

“ไอ้เงินนะฉันมี แต่ฉันไม่ให้แกยืมหรอก”

SEQUENCE A การให้ด้วยความเห็นใจ

SCENE 1 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

เสมอโกนหนวดเสร็จ แล้วปรับเก้าอี้ตัดผมขึ้นในทำนอง ชจรศักดิ์ลุกขึ้นส่งกระຈก แล้วยืนนิ่งมองออกไปนอกร้าน

ชจรศักดิ์

“คงไม่มีคำว่ำน้ำจิตน้ำใจ หลงเหลืออยู่บนโลกนี้แล้วละมัง”

เสมอ

“อ้อ..มีซี! มีแน!”

เสมอล้วงเงินจากกระเป๋าเสื่อขึ้นมา500บาท ยื่นให้ชจรศักดิ์

ชจรศักดิ์

“ฉันไม่รู้..จะพูดยังไง ฉันจะใช้คืนพร้อมกับคำตัดผม แกวางใจได้”

ชจรศักดิ์รับเงินนั้น แล้วเดินออกไปอย่างซึ่งใจ

SEQUENCE B การมองความหวังดีในแง่ร้าย
SCENE 2 ภายนอก/บริเวณถนนเวลาเย็น

หลังจากเสมอเปิดร้าน เขากับสมรเดินกลับบ้าน ระหว่างทางเขาเจอขจรศักดิ์ ซีมอเตอร์ไซค์ผ่านมา เสมอหยุดเดินแล้วยกมือขึ้นทักทาย ขจรศักดิ์เหล่ มองมาอย่างหัวเสียแล้วซีมอเตอร์ไซค์ผ่านไป

SCENE 3 ภายนอก/หน้าร้านตัดผม/กลางวัน

เสมอยืนซื้อกาแฟเย็น ขจรศักดิ์ ซีมอเตอร์ไซค์ผ่านมา เห็นเสมอยิ้มให้ เขา จึงจ่อกรรณแล้วเดินตรงมา

เสมอ

“ว๊ว...จรรยา!”

ขจรศักดิ์

“อะไร?...ว๊ว!”

เสมอ

“ก็...ที่แกไป..อะไรหน้ากล้องมานะ เป็นไงบ้าง”

ขจรศักดิ์

“ใช่!..ฉันไปเทสหน้ากล้องมา แล้วไม่ผ่าน แล้วไง ก็แค่ไม่มีงานทำ!...แต่แกไม่ต้องห่วงนะ ไอ้เรื่องเงินที่ยืมไปแกได้คืนแน่”

เสมอ

“เฮ้ย!.. สาบานได้ ฉันไม่เคยคิดว่าแกจะ

ขจรศักดิ์

“ซักดาบ...ว่างั้น!”

ขจรศักดิ์เดินจากไป ทิ้งให้เสมอยืนงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

SCENE 4 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

ขจรศักดิ์ยืนแอบซุ่มดูพฤติกรรมเสมอที่หน้าร้านตัดผม เสมอกำลังคุยกับลูกค้าอย่างออกรส ทั้งคู่หัวเราะขึ้น ขจรศักดิ์สีหน้าเครียดขึ้นเพราะคิดว่าเสมอเล่าเรื่องของเขาให้คนอื่นฟัง เขาเดินจากไปอย่างเจ็บแค้น

หลังจากตัดผมเสร็จ ขจรศักดิ์เดินสวนกับลูกค้าเข้ามาในร้านพร้อมลงใบ
หนึ่ง เขาวางมันลงกับพื้น

ขจรศักดิ์

“ในเมื่อแกไม่ไว้หน้าฉัน เทียวปากพล่อยเรื่องของฉันกับคนโน้นคน
นี้ ความเป็นเพื่อนของเราขาดกันตรงนี้...นี่ของที่เคยยืมแกไป แต่ไม่ต้อง
ห่วงเรื่องเงินนั้น..ฉันจะใช้คืนแกเท่าตัวเลย”

ขจรศักดิ์เดินจากไป เสมอกับสมรเดินเข้ามาดูในลัง มีแต่ของที่เคยถูกยืม
ไปจนเขาลืมหมดแล้ว

ACT 2 บทเรียนจากการทำความดี
SEQUENCE C ความเข้าใจผิดที่เกิดจากทั้งคู่
SCENE 5 ภายนอก/หลังบ้านเสมอ/เวลาเย็น

เสมอ นั่งล้างจานอยู่ สมรนั่งอ่านนิตยสารอยู่ข้างๆ

สมร

“ฉันว่านะ..ก่อนที่เรื่องมันจะไปกันใหญ่ คุณควรจะตัดใจลืม
ไอ้हार้อยนั้นได้แล้ว”

เสมอ นั่งครุ่นคิด แล้วล้างมือลุกจากไป

SCENE 6 ภายในร้านสนุกเกอร์/เวลาเย็น

ขจรศักดิ์กำลังเล่นสนุกเกอร์อยู่กับสมเกียรติที่อยู่ในชุดตำรวจครึ่งท่อน เสมอ
เดินตรงไปหยุดอยู่ข้างๆขจรศักดิ์

เสมอ

“เออ...จระ ตอนนี่เศรษฐกิจมันก็ไม่ค่อยดีเท่าไร๋ ฉันว่าเรามาลืม
เรื่องเงินนั้นกันดีกว่า”

ขจรศักดิ์ยกกระป๋องเบียร์ขึ้นเปิด แต่ขวดที่เปิดหลุด เขาจึงหงุดหงิดขึ้น

ขจรศักดิ์

“ไม่ต้องลืม!...”

ขจรศักดิ์ล้วงมิดพับขึ้นจากกระเป๋าทางเกง ขึ้นมาขู่ เสมอเห็นท่าไม่ดีจึงหนี
ไปอย่างไม่คิดชีวิต ขจรศักดิ์มองตามแล้วยกมิดเล่มนั้นปักลงที่กระป๋องเบียร์ ยก
ขึ้นดื่ม

ขจรศักดิ์

“ได้เห็นตักัน..ไอ้เหมอ!”

แล้วสายตาของเขาก็ไปหยุดลงที่ บุ่มมิม สามโตน กำลังเดินเข้ามาในร้าน
พร้อมลูกน้อง ขจรศักดิ์ตาลุกวาวขึ้น

SCENE 7 ภายนอก/ระหว่างทางเดินไปร้านตัดผม/เวลาเช้า

เสมอเดินเลาะแผ่นโปสเตอร์รูปหน้าของเขาที่ถูกละเลงไปด้วยสีแดง มีคำ
ขยายได้รูปว่า ‘คนหน้าเลือด’ ที่ติดอยู่ระหว่างทางไปร้านตัดผม รวมทั้งหน้าร้าน

SCENE 8 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

ขณะที่เสมอกำลังนั่งตัดผมอยู่ มีเด็กสามคนวิ่งเข้ามาหยุดยืน แล้วปลดชิบ
ปัสสาวะรดทั่วบริเวณหน้าร้าน แล้ววิ่งหนีไป ลูกค้ำในร้านก็ถามขึ้น

ลูกค้ำ

“เออเหมอ...จริงเปลววะที่แกไปแอบดูป้าพรอบน้ำข้างบ้าน”

สมรจ้องมาที่เสมอแล้วพูดขึ้น

สมร

“นี่..ถ้าคุณไม่มีปัญญาพอจะจัดการปัญหาบ้างพวกนี้ได้ จันว่าเรา
ควรต้องหาที่ปรึกษาแล้วละ”

เสมอยืนครุ่นคิดกับคำแนะนำสมร

SCENE 9 ภายนอก/ศาลาริมน้ำข้างวัด/เวลาเช้า

เสมอกับสมรเล่าเรื่องทั้งหมดให้มหาบุญสมฟัง

มหาบุญสม

“ข้าเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้ว”

แล้วมหาบุญสมก็ยกมือจับยามสามตา ดูเหตุการณ์ทั้งหมด

มหาบุญสม

“แกกำลังประสบเคราะห์อย่างใหญ่หลวง ดาวเคราะห์แห่งความดี
ของแกกำลังหริ่มอดลงทุกที มันสืบเนื่องมาจากสมัยนี้ คนเราเริ่มหันหลังให้

กับความดี อย่างแก่นตรงตามหลัก ให้สุขแก่ท่านทุกซนั้นถึงตัว แกยังเชื่อ
ในเรื่องการให้อยู่หรือเปล่า”

เสมอ

“ผมเริ่มไม่แน่ใจแล้วครับ ลุงมหา”

มหาบุญสม

“การให้ธรรมเป็นทานอันประเสริฐ ธรรมะคือความดีทั้งปวง การให้
ความช่วยเหลือผู้อื่นนั่นคือการทำความดี เมื่อแก่ได้ให้แล้วก็จงให้จนถึงที่
สุด เพราะความจงเกลียดจงชังของเขายังจะลุกโซนอยู่ ถ้าหนี้สินยังไม่หมด
สิ้นไป แกจงทำตามอย่าง พระเวชสังคร์”

ทั้งคู่นั่งครุ่นคิดกับปริศนาอันนั้น

SCENE 10

ภายนอก/หน้าห้องขจรศักดิ์/กลางคืน

เสมอย่องมาที่หน้าห้องเช่าของขจรศักดิ์ พร้อมซองจดหมายที่ใส่เงิน
จำนวน ห้าร้อยบาท เขาสอดมันลงใต้ช่องประตูแล้วรีบย่องออกไปจากที่นั่น

SEQUENCE D

ปัญหาบานปลายจนถึงที่สุด

SCENE 11

ภายนอก/หน้าบ้านเสมอ/ใกล้ค่ำ

เสมอยืนรดน้ำต้นไม้อยู่หน้าบ้าน เขารู้สึกกำลังถูกคุกคาม มีใครแอบซุ่มอยู่
จึงรีบปิดก๊อกน้ำ แล้ววิ่งตรงไปที่ประตู ทันใดนั้นมีมิดพับอันหนึ่งพุ่งเฉียดข้างหู
ของเขาไปปักที่ประตูบ้าน พร้อมกับสารอันหนึ่งปักอยู่มีข้อความว่า ‘ดาบนี้คืน
สนอง’

SCENE 12

ภายในบ้านเสมอ/เวลาค่ำ

เสมอกำลังนั่งดูละครโทรทัศน์ ‘เพชรดาแมว’ อยู่คนเดียว เขาลุกขึ้นไปหยิบ
น้ำในตู้เย็น ลักพักเขาได้ยินประตูหลังบ้านปิดอย่างแรง และเห็นเงาคนวิ่งผ่าน
หน้าต่างไป เขาทิ้งกระป๋องน้ำลงที่พื้น น้ำกระเซ็นแตก นองเต็มพื้น แล้ววิ่งไปที่
ประตูหลังบ้านสำรวจความเรียบร้อย ก่อนจะปิดตาย แล้วตรงเข้ามาในบ้าน เพื่อ
ต้องการจะเช็คความเรียบร้อย เขาตัดสินใจหยิบอาวุธติดมือไปด้วยคือดาบยาว

ที่แขวนอยู่กลางบ้าน เปิดตำมออกดูความพร้อมของคมมีด แล้วปิดลง เขาตรงไปเปิดผ้าม่านออกดูภายนอกยามดึกกลับไม่พบอะไรผิดสังเกตสักพักเขาได้ยินเสียงบางอย่างที่ประตูบ้าน เอ๊ยด!..อ๊าด!.. ดังถี่ขึ้นเรื่อยๆ หูเขาแนบลงที่บริเวณนั้นด้วยความสงสัย ยังไม่ทันรู้สึกตัว มีดเล่มหนึ่งก็พุ่งจากนอกบ้านปักทะลุเฉียดปลายจมูกของเขาไป เขาร้องขึ้นอย่างหวุดหวิดเสียชีวิต

ACT 3 การเอาตัวรอดจากปัญหาโดยไม่คิดถึงความถูกต้อง
SEQUENCE E วิธีเอาตัวรอด
SCENE 13 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

เสมออยู่ในสภาพของคนทีอดนอน ขอบตาคคล้ำ เหม่อลอย เขาแว่วเสียงเพลงลูกทุ่งจากชายชอทานตาบอด ผ่านหน้าร้าน และสมเกียรติเดินสวนมา และหย่อนเหรียญเงินลงในกระป๋องของชอทาน สمرลุกจากเก้าอี้ตรงมาที่เสมอ

สمر

“นั่นแหละ เขาละ จำสมเกียรติ ดันแบบพระเวชสันดร”

เสมอยิ้มนิ่งเหม่ออย่างเข้าใจ จนตัดผมลูกค้ำแหวง จนไม่อาจแก้ไขได้ จึงถูกโกนทั้งหัว ลูกค้ำคนนั้นเดินออกไปอย่างหัวเสีย

SCENE 14 ภายนอก/ตรงทางแยก/เวลาเย็น

เสมอยิ้มนกอดอกนั่งรอขจรศักดิ์ที่หน้าตลาดแล้วเห็นขจรศักดิ์นั่งมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผ่านมา เสมอยิ้มยั่วโทสะขจรศักดิ์ เขาบอกให้มอเตอร์ไซค์รับจ้างจอด แล้วลงเดินตรงมาที่เสมอโดยไม่พูดจา แล้วเหวี่ยงหมัดตรงมาที่เสมอ เสมอหลบได้ทันอ้อมไปถือคัตวขจรศักดิ์ด้านหลัง

เสมอ

“ขอบคุณมากจร เงินนั้นนะสมเกียรติมันใช้คืนให้กับฉันแล้ว จิงแล้วมันขอไม่ให้ฉันบอกแก แต่ฉันว่าแกน่าจะรู้ว่าเพื่อนแคะนตีแค่ไหน ต่อไปสมเกียรติเป็นเจ้านี่แกแล้วนะไม่ใช่ฉัน”

ขจรศักดิ์นั่งลง เสมอจึงปล่อยตัวเขา

ขจรศักดิ์

“สมเกียรติ..ๆ ฉันจะใช้คืนมัน สองสามวันนี้แหละ ขอบใจมากที่บอก”

ขจรศักดิ์ตบไหล่เสมอก่อนเดินจากไป

RESOLUTION เมื่อทำดีแล้วไม่ได้ดี ยังจะทำความดีนั้นอีกหรือไม่
SCENE 15 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

เพลงลูกทุ่งบรรเลงอย่างสบายๆ เพื่อขับความร้อนยามกลางวัน เสมอปลด
ผ้าคลุมตัวออก ลูกขึ้นส่องกระจก

ขจรศักดิ์

“เดี๋ยวดอนบ้าย ฉันมีนัดไปกินเลี้ยงปิดกล่องละคร รุ่ง สุรียา กับพี่
บุ่มบีม แกเป็นคนดีนะช่วยเหลือฉันทุกอย่างเลย ใ้เป็นดารงดาราระไรนี่
ฉันซักไม่ยอมแล้ว ไม่สนมันแล้ว นี่ก็คิดๆ อยู่ว่าจะให้เกลองส่งเสริมฉัน
จัดงานละครสักเรื่อง”

เขาหันกลับมาที่เสมอพูดในน้ำเสียงหยิ่ง มีชายอยู่ในชุดวินมอเตอร์ไซด์
เดินลงมานั่งรอ

ขจรศักดิ์

“ถ้าได้เป็นใหญ่เป็นโต แล้วฉันจะไม่ลืมแกเลย เออ..ว่าแต่ว่า สอง
สามวันนี้ แกเห็นไอ้สมเกียรติมัน มั่ง! หรือเปล่า ?

เสมอ

“ไม่..มี..เห็นนะ”

ขจรศักดิ์

“หมู่นี้มันซักจะมองหน้าฉันกวนๆ เห็นฉันเป็นอะไร ถ้าเจอเมื่อไหร่
จะเข้าไปตบมันสักขาด!”

ขจรศักดิ์จ่ายค่าตัดผมแล้วเดินออกไป ชายวินมอเตอร์ไซด์ ลูกขึ้นมาที่เสมอ

ชายวินมอเตอร์ไซด์

“เออเหมอ ฉันมาเอารถที่ซ่อมไว้แนะ ที่ร้านฝั่งโน้น ไม่รู้มันซ่อมกัน
อีท่าไหน? ปาเข้าไปตั้ง 700 ฉันละโครตกลุ้มเลย ยังไงมันก็ตั้งเอารถให้ได้
วันนี้ ว่าแต่แกมีพอจะให้ฉันยืมสัก 200 ก่อนไหม?”

เสมอหยุดนิ่ง สีหน้าเคร่งเครียด สมรจ้องเขม็งว่าเสมอจะตัดสินใจอย่างไร

เสมอ

“ไอ้เงินนะ ฉันมี แต่ฉันไม่ให้แกยืมหรอก”

ผลจากการดัดแปลงเรื่องสั้นเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้รับการแก้ไข 3 ครั้งก็สมบูรณ์ เนื่องจากโครงเรื่องเดิมมีความสนุก และน่าสนใจอยู่แล้ว เพียงนำมาดัดแปลงสภาพความเป็นอยู่ บุคลิกตัวละคร รวมถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากโครงเรื่องเดิมนั้นมาจาก ประเทศ อิสราเอล ตัวอย่างเช่น

ในเรื่องเดิมที่ ตัวเอกประสบปัญหาพนักงานต้องปรึกษาจิตแพทย์ ดัดแปลงมาเป็น เสมอไปปรึกษามัคคานายกวัด เป็นแนวคิดแบบไทยๆที่ เมื่อมีปัญหาให้หันหน้าพึ่งวัด เพื่อคุมโครงสร้างของเรื่องให้สมจริง เหมาะสมกับตัวละครที่อยู่ในสังคมบทของไทย

การใส่รายละเอียดบทสนทนาระหว่างตัวละครต้องต่อเนื่องกัน และในประโยคสุดท้ายของsceneนั้นจะต้องส่งผลถึงในsceneต่อไป การเพิ่มอุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของใช้ส่วนตัวของนักแสดง เพื่อเพิ่มบุคลิกเฉพาะตัวของเขาให้ชัดเจนขึ้น เช่น ขจรศักดิ์ กับมีดพับประจำตัว

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่สมบูรณ์นั้น สถานการณ์หรือการพัฒนาอารมณ์ของตัวละครทั้งหมด ต้องนำไปสู่ประเด็นสรุปของเรื่องแค่ประเด็นเดียว ที่เหลือเป็นความสามารถของผู้ทำว่าจะนำเสนอด้วยวิธีใด อย่างไร เพื่อให้บทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์นั้นเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ด้วย

บทที่3

ขั้นตอนการเตรียมก่อนการถ่ายทำ(Pre-Production)

3.1 การกำกับภาพ

ด้วยผู้ทำมุ่งเสนอภาพยนตร์ให้ออกมาดูง่าย สบายอารมณ์ รูปแบบการ ถ่ายภาพ จึงไม่หวือหวา แปลกตา การใช้ภาพเต็มตัว(Full Shot)เพื่อถ่ายทอด เหตุการณ์ และใช้ ภาพแคบ(Close Up)เพื่อเน้นความสำคัญ และการเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา รวมถึง การจัดแสงสะอาดตา(High Key) มองเห็นเหตุการณ์ภายในนั้นอย่างทั่วถึง แสงเด่นชัด ที่ตัวละครหลัก และจัดไฟใส่ตัวละครประกอบ รวมทั้งองค์ประกอบร่วมต่างๆในภาพ เพื่อเสริมบรรยากาศ

สำหรับเรื่องนี้ ความรุนแรงของเหตุการณ์ถูกลำดับขึ้น จากน้อยไปจนถึง จุดระเบิดหรือจากสมจริงไปจนถึงเกินจริง ดังนั้นรูปแบบการกำกับภาพจึงขึ้นอยู่กับ อารมณ์ของแต่ละscene อย่างในเรื่อง แบ่งวิธีการนำเสนอภาพออกมาเป็นสองแบบ

ความสมจริง ในเหตุการณ์ช่วงแรก ที่ตัวละครเกิดปัญหาต่อกันเนื่องจากการ เข้าใจผิด การใช้ภาพระดับสายตาเป็นธรรมชาติ การเคลื่อนไหวกล้องน้อย และจัดแสง เลียนแบบสถานที่จริง รวมทั้งการแสดงที่เป็นธรรมชาติ เพื่อผู้ชมจะได้เข้าใจอารมณ์ ตรงนั้นได้อย่างง่าย

ความเกินจริง ในเหตุการณ์ช่วงหลัง เพื่อสร้างเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ การใช้ มุมภาพแปลกตา การเคลื่อนไหวกล้องเพื่อติดตามตัวละคร การจัดแสงเฉพาะแบบตาม อารมณ์ในแต่ละscene เช่นถ้าอารมณ์ปกปิด ระทึกขวัญและจัดแสง โทนมต่ำ(Low Key) เพื่อปิดบังเหตุการณ์และตัวละคร

มีขั้นตอนการนำเสนอภาพ ดังนี้

- **บทถ่ายทำภาพยนตร์(Shooting Script)** คือการนำเอาบทภาพยนตร์ (Screen Play) มาใส่รายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้งหมด

เสมอ

“อ้อ!มีซิ..มีแน่”

ขจรศักดิ์ทำตาวาวอย่างปลื้มใจ เขาหันกลับไป กล้องshift focusไปที่เสมอ ยืนยิ้มแล้วควักแบงค์500 ขึ้นจากกระเป๋าแล้วยื่นให้

cut

4. F.S. ทั้งคู่ด้านข้างมุมต่ำ

ขจรศักดิ์

“ฉันไม่รู้จะพูดยังไง...ฉันจะใช้คืนให้พร้อมกับค่าตัดผม”

ขจรศักดิ์รับเงินจากเสมอ

cut

5. M.S. ขจรศักดิ์สีหน้าตื่นตัน

ขจรศักดิ์

“แวงใจได้”

cut

6. C.U. มือขจรศักดิ์รับเงินจากเสมอ แล้วเดินออกไป

cut

7. F.S. เสมอยืนยิ้มแยม สมองมาที่เขาอย่างเป็นกังวล

cut

SEQUENCE B การมองความหวังดีในแง่ร้าย

SCENE 2 ภายนอก/บริเวณถนน/เวลาเย็น

8. F.S. ทั้งคู่เดินมาที่ปากซอยเข้าบ้าน เสมอหยุดยืนโบกมือทักทายขจรศักดิ์ที่กำลังขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านมา

cut

9. M.S. ขจรศักดิ์ขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านมา เขาเหล่ามองเสมอสีหน้าเคร่งเครียดแล้วขี่หนีไป

cut

10. M.S. เสมอหุบยิ้ม แปลกใจ

cut

SCENE 3 ภายนอก/หน้าร้านตัดผม/กลางวัน

11. M.C.U. เสมอกำลังยืนซื้อกาแฟยืนอยู่ แล้วเหลือบไปเห็นขจรศักดิ์ขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านมา

cut

12. M.S. เสมอยิ้มแหยๆ แล้วหันไปรับกาแฟเย็น cut
13. M.S. ขจรศักดิ์มองมาที่เสมอ จอตรงกลาง cut
14. M.S. เสมอกำลังยื่นดูตุ๊กตาแพะเย็นอยู่ ขจรศักดิ์เดินตรงมาที่เขา cut
15. M.S. เสมอ ขจรศักดิ์เดินเข้ามา

เสมอ

“ว่าไง...จร!”

ขจรศักดิ์

“อะไร?...ว่าไง!”

เสมอ

“ก็..ที่แก่ไป..อะไรหน้ากล้องมานะ เป็นไงบ้าง”

cut

16. M.S. ขจรศักดิ์ ตอบกลับเสียงแข็ง

ขจรศักดิ์

“ใช่!..ฉันไปเทสหน้ากล้องมา แล้วไม่ผ่าน แล้วไง ก็แค่ไม่มีงาน
ทำ!...แต่แก่ไม่ต้องห่วงนะ ไอ้เรื่องเงินที่ยืมไปแก่ได้คืนแน่”

cut

17. M.S. ทั้งคู่(ถ่ายจากในร้าน)

เสมอ

“เฮ้ย!.. สาบานได้ ฉันไม่เคยคิดว่าแก่จะ”

ขจรศักดิ์

“ช้กดาบ...ว่าไง!”

ขจรศักดิ์เดินจากไป ทิ้งให้เสมอยืนงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

cut

SCENE 4

ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

18. M.S. เสมอกับลูกค้ากำลังยืนคุยกันอย่างออกรส cut
19. M.C.U. ขจรศักดิ์(ถ่ายจากในร้าน) ตะโกนหน้าเข้ามาในframe cut
20. F.S. เสมอกับลูกค้า ทั้งคู่หัวเราะขึ้น cut
21. M.C.U. ขจรศักดิ์ สีหน้าเคร่งเครียดขึ้น แล้วเดินจากไป cut
22. L.S. หน้าร้าน ขจรศักดิ์เดินตรงมา พร้อมกับลังใบหนึ่ง cut
23. M.S. เสมอตัดผมเสร็จ ลูกค้าคนเดิมเดินออกไปสวนกับขจรศักดิ์ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24. F.S. ขจรศักดิ์ เดินสวนกับลูกค้าคนนั้นเข้ามา หยุดตรงหน้าเสมอแล้ววาง
กล่องลง

ขจรศักดิ์

“ในเมื่อแกไม่ไว้หน้าฉัน เทียวปากพล่อยเรื่องของฉันกับคนโน้นคน
นี้ ความเป็นเพื่อนของเราขาดกันตรงนี้...”

cut

25. M.S. เสมอกับสมร มองลงไปข้างล่าง

ขจรศักดิ์

“นี่ของที่เคยยืมแกไป แต่ไม่ต้องห่วงเรื่องเงินนั้น..
ทั้งคู่เหลือบขึ้นมองที่ขจรศักดิ์

cut

26. M.S. ขจรศักดิ์ ขำไหล่เสมอ

ขจรศักดิ์

“ฉันจะใช้คืนแกเท่าตัวเลย”

ขจรศักดิ์เดินออกไป

cut

27. F.S. เสมอ ยืนตาค้าง พุดอะไรไม่ออก สมรเดินตรงมาที่ลัง มีแต่ของที่ขจร
ศักดิ์เคยยืมไป

cut

28. M.C.U. เสมอด้านหน้า เขาล้วงมีดโกนขึ้นมา มีสนิมเกาะเต็มไปหมด

สมร

“ฉันว่านะ”

cut

ACT 2

บทเรียนจากการทำความดี

SEQUENCE C

ความเข้าใจผิดที่เกิดจากทั้งคู่

SCENE 5

ภายนอก/หลังบ้านเสมอ/เวลาเย็น

29. F.S. เสมอ นั่งลังงานอยู่หลังบ้าน สมรนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่เก้าอี้ไม้

สมร

“ก่อนที่เรื่องมันจะไปกันใหญ่”

cut

29. M.S. สมรพุดออกมาอย่างไม่ใส่ใจ

สมร

“ฉันว่าคุณควรจะตัดใจลืม ไอ้हार้อยนั้นได้แล้ว”

cut

31. M.C.U. เสมอหนึ่งคิดกับคำแนะนำอันนั้น แล้วเข้าเอามือจุ่มล้างในอ่างน้ำ
เปล่า cut

SCENE 6 ภายในร้านสนุกเกอร์/เวลาเย็น

32. L.S. ในร้านสนุกเกอร์ ขจรศักดิ์กำลังเล่นอยู่กับสมเกียรติ cut

33. M.S. ขจรศักดิ์กำลังก้มแทงลูกดำ ลงหลุม เขายืนยิ้มย่อง สมเกียรติจ่าย
เงินพนัน แล้วทั้งคู่ก็หยุดมองมาที่ประตูทางเข้า cut

34. M.S. เสมอยืนอยู่ที่ประตูทางเข้า cut

35. F.S. ขจรศักดิ์ เดินไปที่โต๊ะเครื่องดื่ม cut

36. M.C.U. ขจรศักดิ์ยกกระป๋องเบียร์ขึ้นเปิด เสมอเดินเข้ามา

เสมอ

“เออจ...คือตอนนี้เศรษฐกิจมันก็ไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก ฉันว่า เรามาลืม
เรื่องเงินนั้นกันดีกว่า” cut

37. M.C.U. เสมอหยุดสังเกตอาการขจรศักดิ์ cut

38. M.C.U. ขจรศักดิ์ ดึงขวดที่เปิดหลอด เขาอารมณ์เสียขึ้น

ขจรศักดิ์

“ไม่ต้องลืม!”

เขาวางกระป๋องเบียร์ลง แล้วล้วงมีดพกในกระเป๋ากางเกง

cut

39. M.C.U. เสมอข้ามไหล่ขจรศักดิ์ ขจรศักดิ์ซุ่มมีดเล่มนั้นขึ้นมา

ขจรศักดิ์

“ได้เห็นดีกัน”

เขายักปลายมีดลงไปที่กระป๋อง แล้วยกขึ้นตี

cut

40. M.S. พี่ นุ่มบีม สามโทน เดินเข้ามาใกล้ลูกน้อง cut

41. M.C.U. ขจรศักดิ์มองตาม cut

SCENE 7

ภายนอก/ระหว่างทางเดินไปร้านตัดผม/เวลาเช้า

42. C.U. ผนังเปล่า กล้อง pan มาที่รูปเสมอถูกละเลงไปด้วยสีแดง และมีตัวหนังสืออยู่ใต้รูปว่า 'คนหน้าเลือด' มือเสมอเข้ามาฉีกออก cut
43. F.S. เสมอกำลังฉีกรูปนั้นออกตามกำแพง cut
44. M.S. เสมอเดินเข้ามาในframeแล้วหยุดยืนมองอย่างอ่อนใจ cut
45. F.S. บริเวณหน้าร้านของเขามีรูปนั้นแปะอยู่เต็ม เสมอเดินเข้าไปฉีกออก cut

SCENE 8

ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

46. F.S. ถ่ายผ่านกระจกหน้าร้านออกไป มีเด็กสามคนวิ่งเข้ามา cut
47. M.C.U. เสมอกำลังตัดผมให้ลูกค้ำมองกลับมาอย่างตะลึง cut
48. F.S. เด็กทั้งสามคน ด้านหลัง ปล่อยบัสสาวะออกมาราดหน้าร้าน cut
49. F.S. ภายในร้าน เสมอกับสมร มองตาค้าง cut
50. F.S. เด็กทั้งสามวิ่งออกไป cut
51. M.S. เสมอกับลูกค้ำ(ถ่ายผ่านกระจก)
ลูกค้ำ
“เฮ้ย..เหมอ จริงหรือเปล่าที่เอง ไปแอบดูป้าพรอานน้ำ”
เสมอยิ้มนิ่งไม่รู้จะตอบอย่างไร สมรพูดขึ้นมา
สมร
“ถ้าคุณไม่มีปัญหาพอ” cut
52. M.S. สมร
สมร
“จะแก้ปัญหานี้ได้ เราคงต้องหาที่ปรึกษาแล้วละ” cut

SCENE 9 ภายนอก/วัด/เวลาเช้า

53. L.S. หลังคาโบสถ์ กล้องtiltลงมาที่ท่าเรือข้างวัด

มหาบุญสม
“ข้าเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้ว”

cut

54. M.S. มหาบุญสมเอามือที่จับยามนั้นลง

มหาบุญสม
“แกกำลังประสบเคราะห์อย่างใหญ่หลวง”

cut

55. M.C.U. เสมอกับสมร ข้ามไหล่มหาบุญสม

มหาบุญสม
“ดาวเคราะห์แห่งความดีของแกกำลังจะหริ่มอดลงทุกที สิบเนื่องมาจาก สมัยนี้ คนเราเริ่มหันหลังให้กับความดี”

cut

56. F.S. ทั้งสามคน กล้องค้อยdolly

มหาบุญสม
“อย่างแกมั่นคงตามหลัก ให้สุขแก่ท่านทุกชนชั้นถึงตัว”

cut

57. M.C.U. มหาบุญสม

มหาบุญสม
“แกยังเชื่อเรื่องการให้”
กล้องpanไปที่เสมอ

เสมอ

“ผมชักไม่แน่ใจแล้วครับ ท่านมหา”

cut

58. F.S. ทั้งสามคนกล้องdolly

มหาบุญสม
“ธรรมคือ ความดีทั้งปวง การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นนั้นเป็นการทำความดี เมื่อแก่ได้ให้ ก็จงให้จนถึงที่สุด”

cut

59. M.C.U. เสมอกับสมร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาบุญสม

“เพราะความจงเกลียดจงชังของเขานั้นยังจะลุกโชนอยู่ ถ้า
หนี้สินยังไม่หมดสิ้นไป”

cut

60. M.C.U. มหาบุญสมมุขต่ำ

มหาบุญสม

“แกจงทำตามอย่างพระเวทสันดร”

มหาบุญสมยกน้ำชาขึ้นดื่ม

cut

61. M.S. เสมอกับสมรนั่งครุ่นคิดกับปริศนาอันนั้น

cut

SCENE 10

ภายนอก/หน้าห้องขจรศักดิ์/กลางคืน

62. L.S. บ้านเช่าหลังหนึ่ง เสมอเดินมาหยุดที่ห้องของ ขจรศักดิ์ cut

63. M.S. เสมอยืนอยู่หน้าประตูห้องขจรศักดิ์ เขาล้วงซองจดหมาย เปิดเช็คดู
ข้างใน cut

64. C.U. ซองจดหมายมีแบงค์ร้อยอยู่ในนั้น ห่าไบ cut

65. M.S. เสมอมองซ้ายมองขวา แล้วสอดซองนั้นลงใต้ช่องประตู cut

66. M.C.U. ใต้ช่องประตู เสมอเดินออกไป cut

SEQUENCE D ปัญหาบานปลายจนถึงที่สุด

SCENE 11 ภายนอก/หน้าบ้านเสมอ/ใกล้ค่ำ

67. L.S. หน้าบ้านเสมอ(handheld) เสมอกำลังยืนรดน้ำต้นไม้อยู่ cut

68. M.C.U. เสมอ หันหลังให้รั้วมีรั้วคนวิ่งผ่านไป เสมอหันหลังกลับ cut

69. F.S. เสมอยืนอยู่คนเดียว เขาหยุดรดน้ำ cut

70. M.S. เสมอ รู้สึกผิดปรกติ cut

71. C.U. สายยางฉีดยา ถูกปล่อยลง cut

72. M.C.U. เสมอมุมสูง รั้วกลับมาที่ประตูบ้าน cut

73. F.S. ด้านหลังเสมอ กล้องtrackเข้าอย่างรวดเร็ว cut

74. C.U. เสมอด้านข้าง มีมีดพุ่งมาปัก เขาคงใจสุดขีด แล้วเห็นสารอันหนึ่ง
ติดมาด้วย cut
75. C.U. กระจกที่ติดมากับมีดเขียนว่า 'ดาบนี้คืนสนอง' cut
76. M.S. เสมอ มุมสูงเขาดึงกระจกนั้นออก cut

SCENE 12 ภายในบ้านเสมอ/เวลาค่ำ

77. C.U. หลังโทรทัศน์ เห็นเสมอที่นั่งดูละครเรื่อง 'เพชรดาแมว' cut
78. M.C.U. เสมอ มุมสูงยกแก้วน้ำขึ้นดื่ม แต่ในนั้นไม่มีน้ำ cut
79. M.C.U. โทรทัศน์ เห็นเงาเสมอลุกออกไป cut
80. M.S. เสมอเปิดตู้เย็น lens wide ถ่ายจากในตู้เย็น เขาหยิบกระป๋องน้ำขึ้น
มา cut
81. M.C.U. เสมอด้านข้าง หันกลับไปประตูหลังบ้าน แล้วเห็นเงาคนวิ่งผ่าน
ไป cut
82. C.U. มือถือคลิกปิดและใส่กลอน cut
83. M.C.U. เสมอหันหลังกลับเพราะได้ยินเสียงบางอย่าง cut
84. แทนสายตาเสมอมองทุกอย่างรอบห้อง cut
85. F.S. เสมอ มุมต่ำก้มหยิบ กระจกสเปร็ดยุงแล้ววางลง cut
86. M.C.U. เสมอมองไปที่ผนังห้อง cut
87. M.C.U. ดาบยาวเล่มหนึ่ง ห้อยอยู่ที่ผนังห้อง เสมอตรงเข้าไปหยิบ cut
88. M.C.U. ด้านหลัง กล้องtrackตามเข่าชักดาบออกจากฝัก cut
89. F.S. เสมอ เปิดม่านหน้าต่างออกดูภายนอก cut
90. B.C.U. ตาของเสมอ มีเสียงแก๊กๆ เขามองมาที่ประตู cut
91. M.S. ประตู เสมอเดินเข้ามาเอาหูแนบฟัง กล้องค่อยๆtrackเข้า มีมีดพุ่ง
ปักทะลุประตูเข้ามา cut
92. C.U. เสมอมองที่มีดเล่มนั้น cut
93. L.S. หน้าบ้านเสมอ ไฟห้องเสมอเปิด cut

ACT 3 การเอาตัวรอดจากปัญหา

SEQUENCE E ทางรอด

SCENE 13 ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

94. M.C.U. เสมอ ขอบตาล้ำ เขาเหมอลอยเพราะนอนน้อย cut

95. F.S. กระจกหน้าร้าน มีชายขอทานตาบอดเดินร้องเพลงลูกทุ่งผ่านมา
cut

96. M.S. เสมอหันมามอง สมรถตรงมาที่เสมอ cut

97. M.C.U. สมเกียรติชูเหรียญสิบขึ้นมา สีหน้าอึมเอิบ

สมร

“นั่นละ เขาละ จำสมเกียรติ พระเวชสันดรตัวจริง”

cut

98. M.S. เสมอกับสมรยื่นตาข้าง cut

99. M.S. สมเกียรติ หย่อนเหรียญแล้วเดินจากไป cut

100.M.C.U. ทั้งคู่มองตาม ยังมีเสียงแบตเตอรี่เลื่อนคลออยู่ cut

101.C.U. หัวลูกค้ำมุมสูง ถูกโถจนเสียทรง cut

102.M.C.U. หน้าลูกค้ำไม่พอใจ cut

103.L.S. หน้าร้านลูกค้ำคนนั้นถูกโกนหัว เดินออกมาอย่างไม่พอใจ cut

SCENE 14 ภายนอก/ตรงทางแยก/เวลาเย็น

104.M.S. เสมอยืนกอดอกอย่างมั่นใจ cut

105.F.S. ขจรศักดิ์ นั่งมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผ่านมา แล้วสั่งให้รถหยุด cut

106.M.S. เสมอ ยิ้มยั่วโทสะ กล้องshift focusมาที่ขจรศักดิ์ หยุดลงหน้ากล้อง
cut

107.M.S. ขจรศักดิ์เดินตรงมากล้องtrackตาม cut

108.M.S. เสมอ กล้องhand heldเข้าหาเสมอ แล้วขจรศักดิ์เข้ามาจากหลัง
frameเหวี่ยงหมัดตรงมาที่เสมอเสมอหลบได้แล้วอ้อมเข้ากอดขจรศักดิ์

เสมอ

“ขอบคุณมาก จร ไร่เงินนั่นสมเกียรติมันใช้คืนให้ฉันแล้ว จริงแล้ว
มันขอไม่ให้ฉันบอกแก”

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

109.F.S. ทั้งคู่ยืนกอดกัน

เสมอ

“แต่ฉันว่า แกน่าจะได้อยู่ว่ามีเพื่อนดีแค่ไหน?..ต่อไป”

cut

110.M.C.U. เสมอ เห็นขจรศักดิ์เป็นfore ground

เสมอ

“สมเกียรติมันเป็นเจ้าของนี้แกแล้วนะ..ไม่ใช่ฉัน”

กล้องtrackผ่านหน้าเสมอมาหยุดที่ขจรศักดิ์

ขจรศักดิ์

“สมเกียรติ...”

cut

111.M.S. ทั้งคู่ด้านข้าง ขจรศักดิ์ยืนนิ่งอย่างปลื้มใจ

ขจรศักดิ์

“ฉันจะใช้คืนมัน สองสามวันนี้แหละ ขอบใจที่บอก”

ขจรศักดิ์เดินจากไป เสมอยืนโล่งอก

cut

RESOLUTION

เมื่อทำดีแล้วไม่ได้ดี ยังจะทำความดีนั้นต่อไปอีกหรือไม่

SCENE 15

ภายในร้านตัดผม/กลางวัน

112.M.C.U. ปลายหัวขจรศักดิ์ นอนอยู่ที่เก้าอี้ตัดผม

ขจรศักดิ์

“เดี่ยวตอนบ่าย ฉันมีนัดไปกินเลี้ยงปิดกล่องละคร รุ่ง สุริยา กับพี่
น่วมบีม”

เก้าอี้ถูกปรับขึ้นในทำนอง

cut

113.M.S. เสมอกำลังปลดผ้าคลุมตัวออก ขจรศักดิ์ลุกขึ้น

ขจรศักดิ์

“แกเป็นคนดีนะช่วยเหลือฉันทุกอย่างเลย ใจเป็นคารงดาราระไรนี่
ฉันช้ำไม่ยอมแล้ว ไม่สนมันแล้ว นี่ก็คิดๆ อยู่ว่าจะให้แกลองส่ง
เสริมฉันจับงานละครสักเรื่อง”

เขาหันกลับมาที่เสมอพูดในน้ำเสียงหยิ่ง มีชายอยู่ในชุดวินมอเตอร์ไซค์เดินลงมานั่งรอ

ขจรศักดิ์

“ถ้าได้เป็นใหญ่เป็นโต แล้วฉันจะไม่ลืมแกเลย เออ..ว่าแต่ว่า สองสามวันนี้ แกเห็นไอ้สมเกียรติมัน มั่ง! หรือเปล่า ?

cut

114.M.C.U. เสมอข้ามไหล่ขจรศักดิ์

เสมอ

“ไม่..มี..เห็นนะ”

cut

115.M.S. ทั้งคู่ข้ามไหล่ชายวินมอเตอร์ไซค์

ขจรศักดิ์

“หมู่นี้มันซึกจะมองหน้าฉันกวนๆ เห็นฉันเป็นอะไร ถ้าเจอเมื่อไหร่ จะเข้าไปตบมันสักฉลาด!”

ขจรศักดิ์จ่ายค่าตัดผมแล้วเดินออกไปชายวินมอเตอร์ไซค์ลุกขึ้นมาที่เสมอ

ชายวินมอเตอร์ไซค์

“เออเหมอ ฉันมาเอารถที่ซ่อมไว้แนะ ที่ร้านฝั่งโน้น”

cut

116.M.S. ชายวินมอเตอร์ไซค์

ชายวินมอเตอร์ไซค์

“ไม่รู้มันซ่อมกันอีท่าไหน? ปาเข้าไปตั้ง 700 ฉันละใครตกลุ่มเลย ยังไงมันก็ตั้งเอารถให้ได้วันนี้ ว่าแต่แกมีพอจะให้ฉันยืมสัก 200 ก่อนไหม?”

cut

117.M.C.U. เสมอยืนนิ่ง มองตรงมาที่กล้อง

เสมอ

“ไอ้เงินนะ ฉันมี แต่ฉันไม่ให้แกยืมหรอก”

cut-frameดำ

- การทำบทภาพ(Story Board) คือการนำเอาบทถ่ายทำภาพยนตร์มาทำเป็นภาพเล่าเรื่อง

เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับภาพทั้งหมด ทั้งมุมภาพ ขนาดภาพ ทิศทางการเคลื่อนกล้อง และนอกจากนั้น ยังแสดงให้เห็นทิศทางของแสง จากการแรเงาภาพและโทนสีโดยรวม การวาดเรียงลำดับตามบทถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องระหว่างshot ว่าส่งผลต่ออารมณ์ในscene นั้นหรือไม่

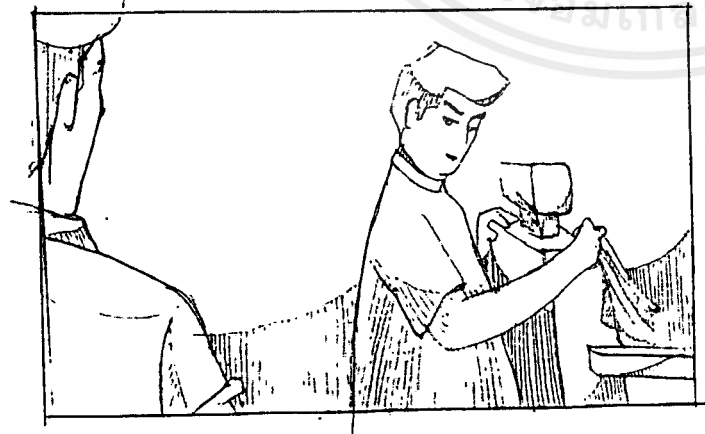
ความสำคัญของการทำบทภาพ(Story Board) คือทำให้ทีมงานเห็นการทำงานเป็นภาพชัดเจนและตรงกันยิ่งขึ้น นอกเหนือจากแนวความคิด(Concept) ของงานที่ครอบคลุมอยู่

ดังตัวอย่างในscene 4เป็นเหตุการณ์ในช่วงแรก ที่นำเสนอภาพออกมาสมจริง แสดงให้เห็นมุมภาพที่เรียบง่าย ไม่มีการเคลื่อนกล้อง และinsert subject เพื่อเพิ่มความสำคัญของสิ่งนั้นขึ้น เป็นการนำเสนอภาพที่เรียบง่ายเพื่อความสมจริง

2. - บรรณรักษ์ นำของที่มอบให้ส่งมอบไปฝากด้วย

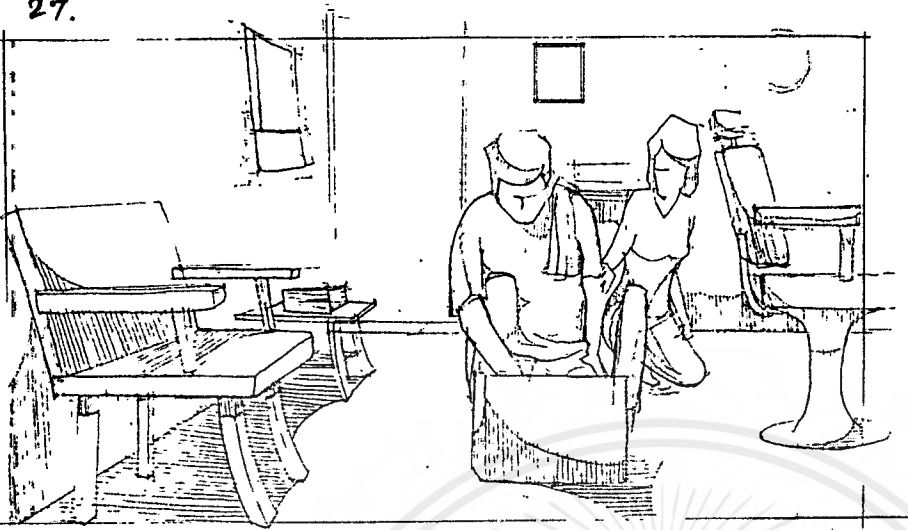

23, 25

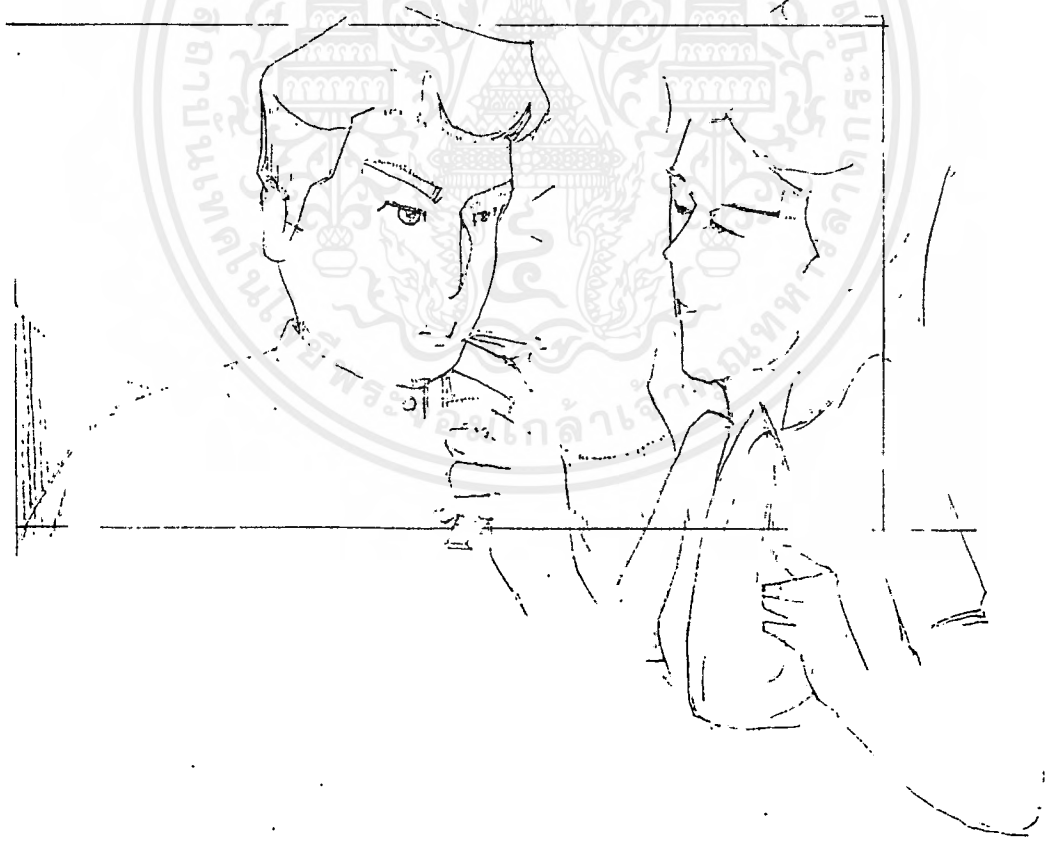

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์อื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27.

28.

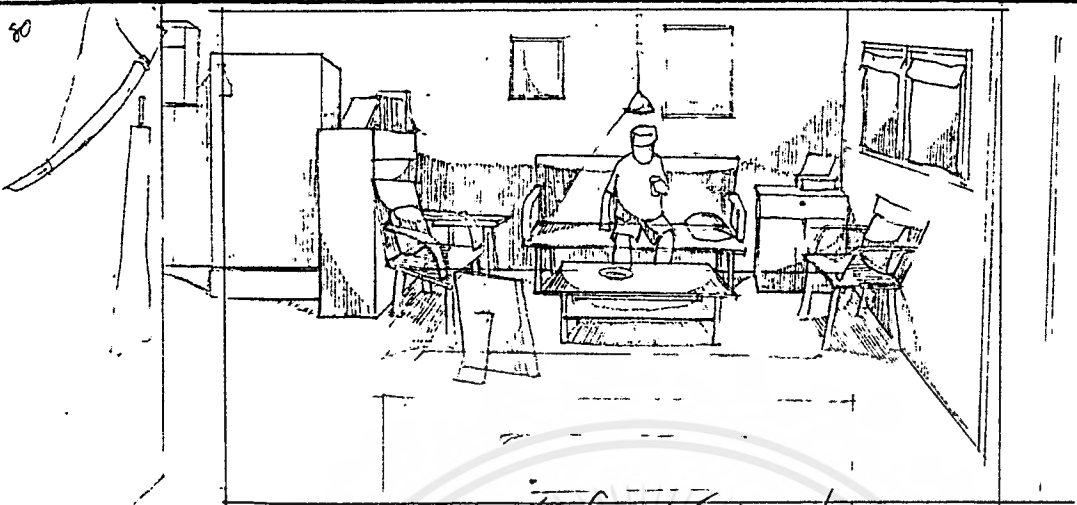

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในscene 12เป็นการนำเสนอภาพเกินจริง เสมอถูกคุกคามภายในบ้านของตัวเอง เป็นอารมณ์ระทึกขวัญและลึกลับ มุมภาพที่ใช้จึงเน้นความแปลกตา การเคลื่อนไหวเร็วเพื่อเร้าอารมณ์คนดู ดังตัวอย่างการเขียน

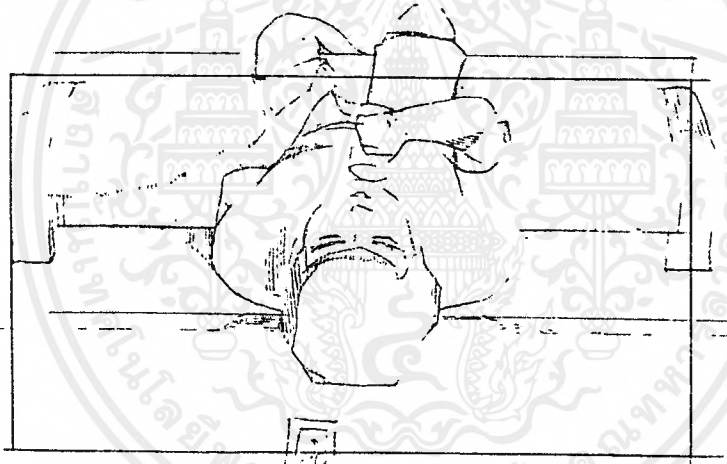
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

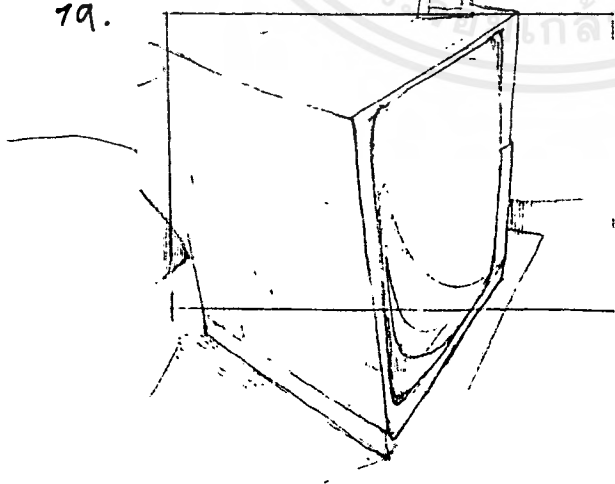
77.

- เสนอนักโทษที่คั่นอยู่ใกล้บ้าน

78.

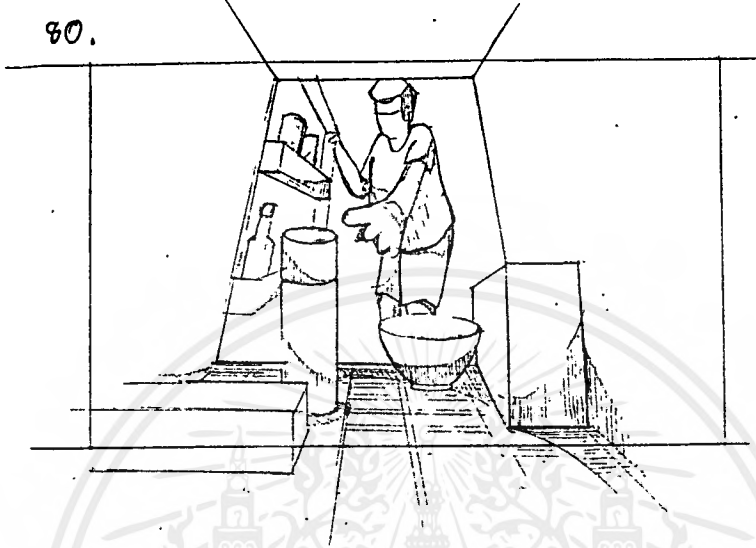

79.

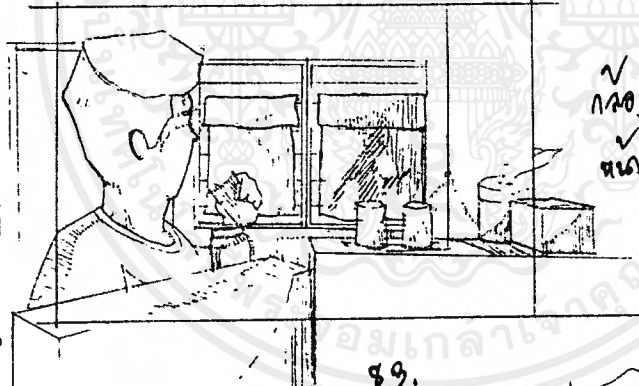

- ทำจากไม้ทุบลง แล้วกลึงเป็นด้าม

80.

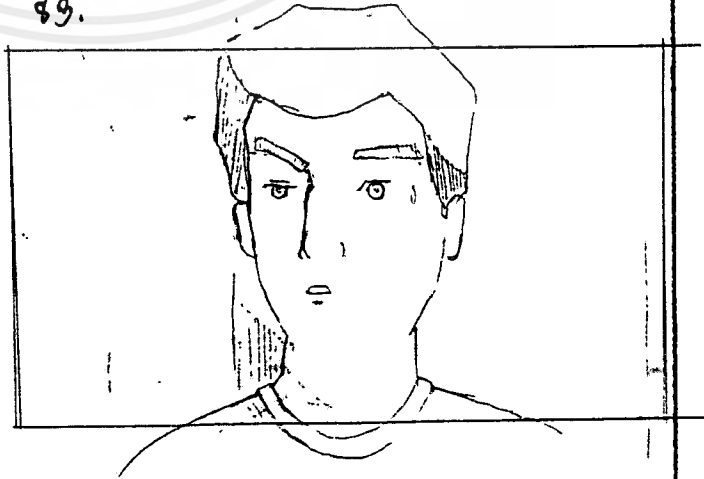

81.

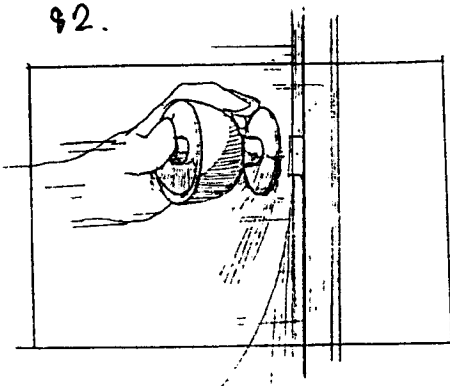

✓ กว้าง shift focus 4.5cm
✓ หน้าทอง

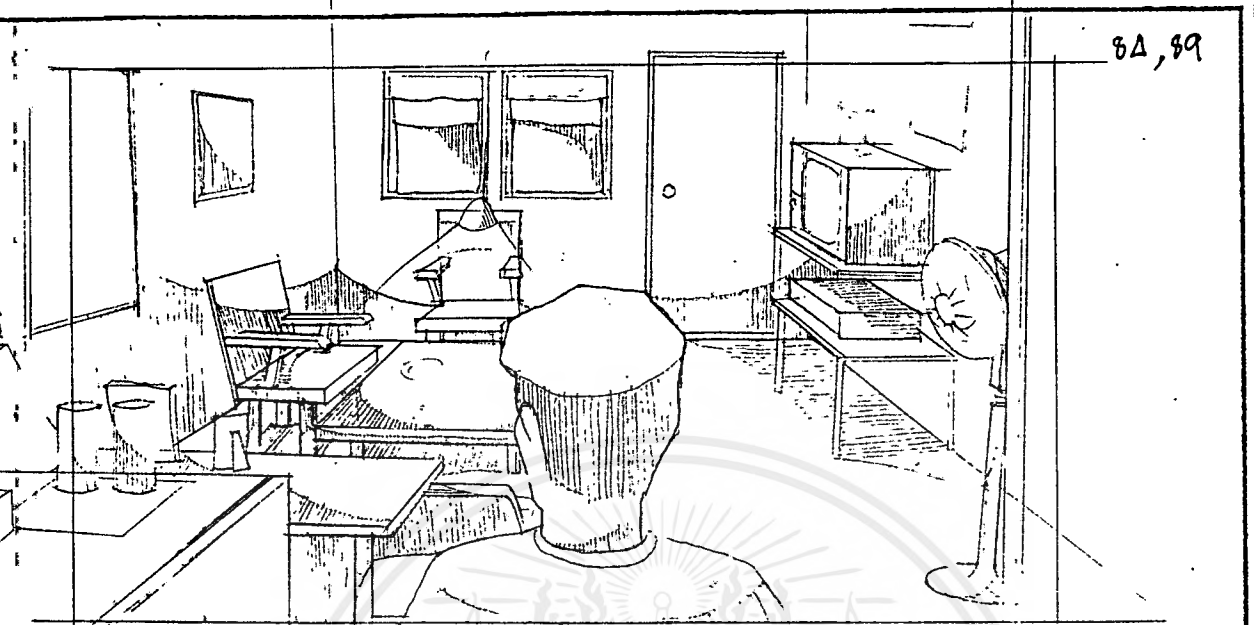
89.

82.

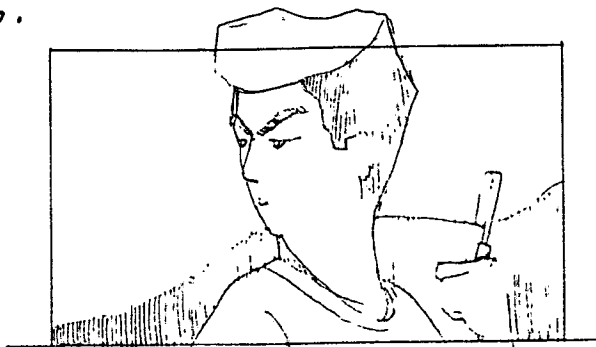
๘๘, ๘๙

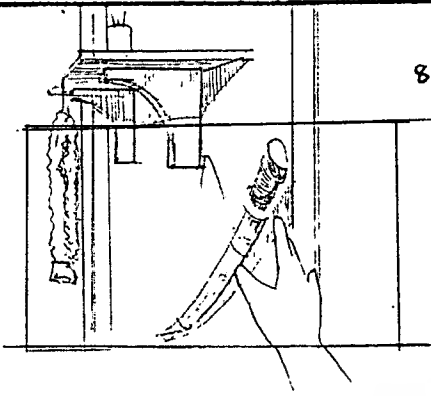
๙๕.

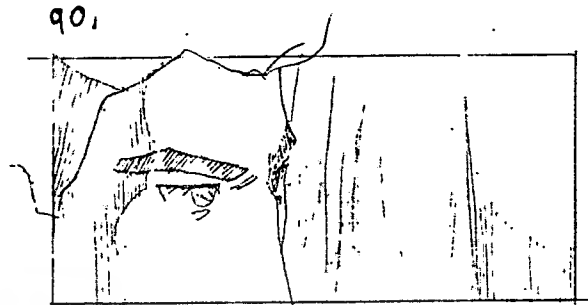
๘๖.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นาเบใช้บระเข็นต้นการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

87.

90.

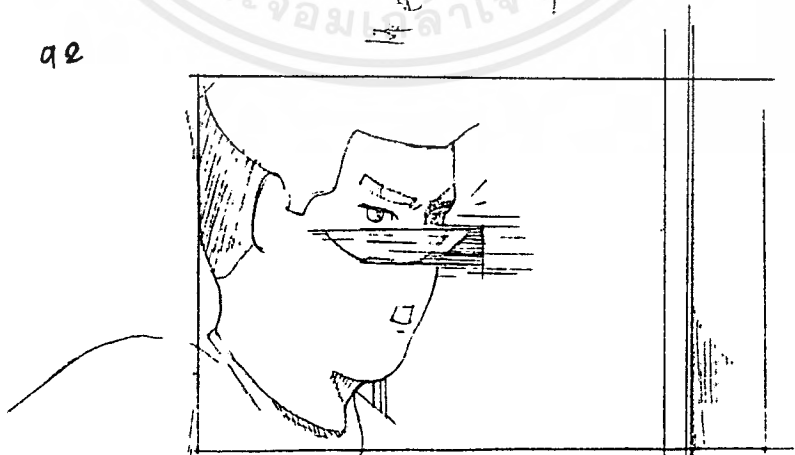
- เผลอได้สินทีละช่วงหน้าจอสี่ประตู

91

✓ ลอด track ใน
มือที่ประตู

92

- ลอดนิ้วจากช่องประตู เผลอหน้าจอไป

3.2 การกำกับศิลป์

คือการจำกัดรูปแบบของหนังให้จำเพาะลงไปว่า เกิดขึ้นในยุคสมัยใด ชนชั้นไหน วัยไหน เพื่อจำลองรูปแบบความเป็นอยู่ ลักษณะนิสัย การแต่งตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทหนังที่กำหนดเอาไว้ อย่างไรก็ตาม การกำกับศิลป์เป็นการเจาะลึกลงไปในเรื่องละเอียดถึงหน้าตา สำนวนการพูด และของใช้ประจำวันของตัวละครในนั้น ให้สมจริงเพื่อความน่าเชื่อถือ ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหนัง

สำหรับการกำกับศิลป์เรื่องนี้ จะอิงความสมจริงเป็นหลัก ตัวละครสมจริงและสถานที่จริง แต่ในสถานการณ์เกินจริง ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างอารมณ์ตัวละครที่เข้มข้นกับบรรยากาศผู้ชมที่อยู่ในอารมณ์ขัน คือการนำเสนอความสมจริงในเหตุการณ์เกินจริง

สำหรับการคัดเลือกสถานที่ถ่ายทำถูกแบ่งออกเป็นสองแบบ คือการออกแบบถ่ายทำในสตูดิโอ(set in studio)และการถ่ายทำในสถานที่จริง(on location)

- การออกแบบฉากสำหรับถ่ายทำในสตูดิโอ(Set in Studio) เนื่องจากในบางฉากไม่สามารถหาสถานที่จริงเพื่อถ่ายทำได้ อย่างในเรื่อง ร้านตัดผมควรจะเป็นร้านเล็กแถวตลาด พอดกเย็น เสมอก็ปิดร้านและเดินกลับไปพักที่บ้าน เพื่อเพิ่มเหตุการณ์และสถานที่ให้มากขึ้น เช่น ในร้านตัดผม ในบ้าน ระหว่างทางกลับบ้าน กับปัญหาเรื่องเสียง เพราะร้านตัดผมมักจะตั้งอยู่ในละแวกชุมชน ปัญหาการเช่าสถานที่ถ่ายทำจะจำกัดเวลาการทำงาน ปัญหาการสร้างมุมมองได้น้อย เพราะเราไม่สามารถรีดผนังห้อง เครื่องไม้เครื่องมือที่อยู่ในนั้นได้เต็มที่ จึงตัดปัญหาเหล่านั้นด้วยการถ่ายทำในสตูดิโอ ทั้งภายในร้านและหน้าร้าน โดยอิงรูปแบบจากสถานที่จริงมาประยุกต์ตามความเหมาะสม เมื่อนำภาพที่ถ่ายในสตูดิโอกับภาพที่ถ่ายจากสถานที่จริงมาลำดับภาพเข้าด้วยกัน ก็จะกลมกลืนกันไปได้อย่างดีทั้งเรื่อง

ภาพ 1. ออกแบบภายในร้านตัด-ถ่ายทำจริง

ภาพ 2. ออกแบบภายนอกร้านตัดผม-ถ่ายทำจริง

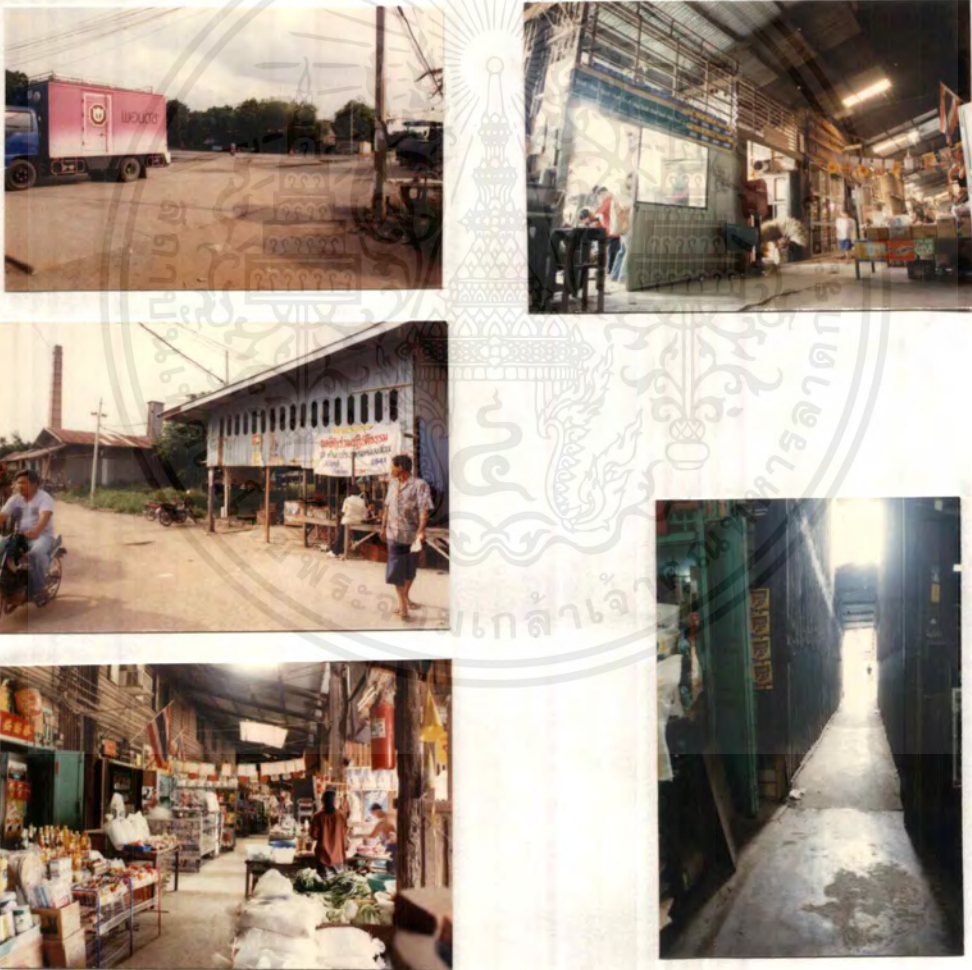
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สถานที่ถ่ายทำ(On Locatio) จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ทำการ
ให้บรรยากาศของหนังเกิดขึ้นในเขตปริมณฑล ผู้ที่ยังดำเนินวิถีชีวิตแบบ
ดั้งเดิมอยู่ มีวัฒนธรรมอารมณ์ขันที่เกิดจากการหยอกล้อกัน ทักทายกัน หรือ
แม้แต่การนินทากัน มาจากความรักสนุก

จึงเลือกสถานที่บริเวณตลาดคลองสวน เป็นภาพรวมของสถานที่ทั้งหมด
ทำให้เรามีหลักในการเลือกสถานที่อื่นที่เหลือ เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

สถานที่ที่คัดเลือกมา ยึดเอารูปแบบง่ายๆ คือสถานที่ที่ปลูกสร้างด้วยไม้
โครงสร้างที่พักอาศัยแบบไทยๆ อยู่ใกล้ลำคลอง

ภาพ 3. คลองสวน จ. ฉะเชิงเทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4. บริเวณหน้าบ้านเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

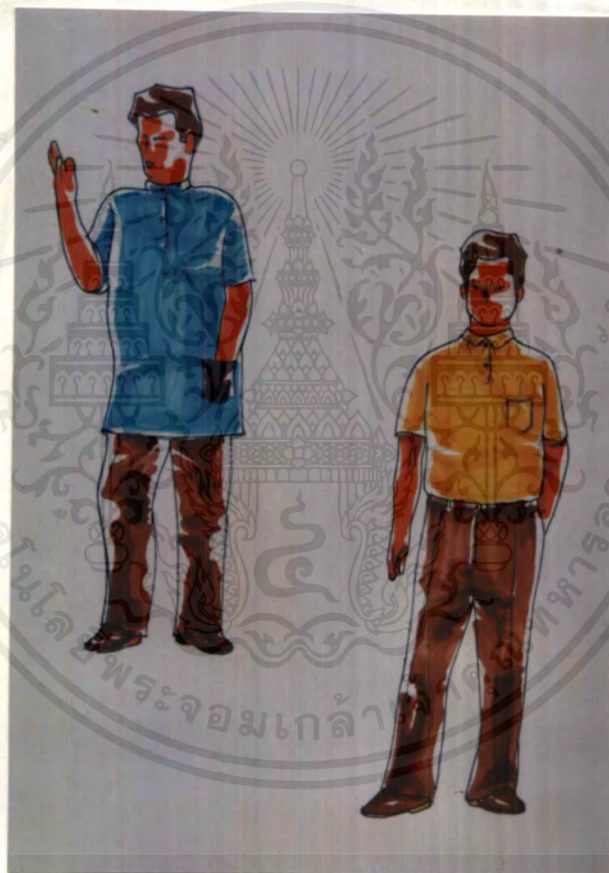
ภาพ 5. บ้านเช่าจรงค์ดี

ภาพ 6. ร้านสนุกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การแต่งกายของนักแสดง(Costume)
จะยึดหลักตามลักษณะภายในและภายนอกของละคร

ภาพ 7. การแต่งกายของเสมอ

เจ้าหนี(เสมอ) เป็นคนมีชีวิตเรียบง่าย ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ไม่ชอบแก้
ปัญหาด้วยความรุนแรง ลักษณะการแต่งกาย จึงเน้นความสบาย เรียบง่าย สีสัน
ไม่ฉูดฉาด สะอาดเรียบร้อยเหมาะสำหรับอาชีพช่างตัดผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 8. การแต่งกายสมร

ภรรยาเจ้าหนี้(สมร) เป็นคนเจ้าระเบียบ รักสงบ รักสวยรักงาม พุดน้อยแต่มั่นใจในตัวเอง ลักษณะการแต่งกาย จึงใช้สีโทนเข้ม มีซิด มีรสนิยมส่วนตัว มีรสนิยมในการแต่งตัว แต่ยังคงติดรูปแบบแม่บ้านในตลาด

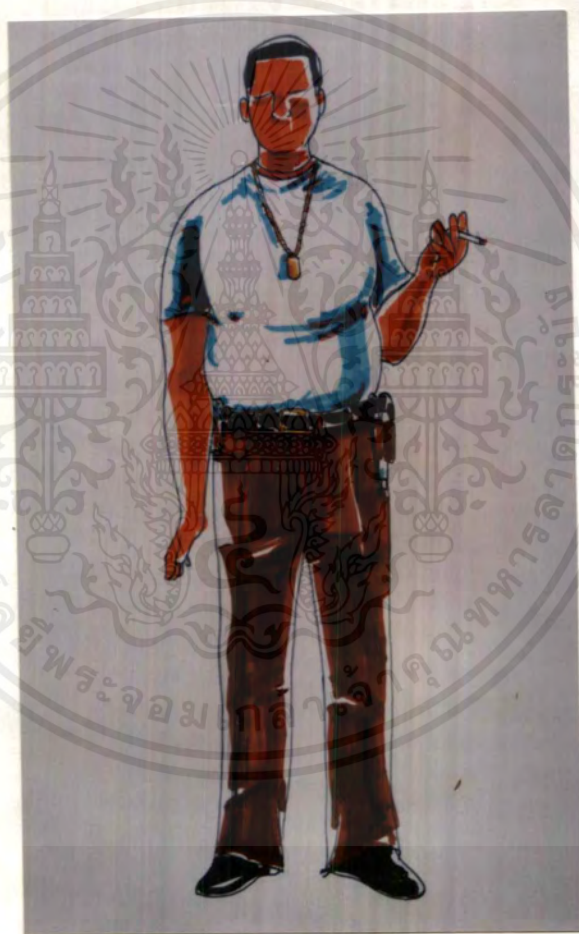
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกำรนำไปใช้

ภาพ 9. การแต่งกายขจรศักดิ์

ลูกหนี้(ขจรศักดิ์) ชอบแสดงออก รักตัวเอง ความรู้สึกไวต่อสิ่งที่มากระทบ ต้องการมีชื่อเสียงอยู่ในวงการบันเทิงหยิบโย่งทำอะไรไม่เป็นชิ้นเป็นอัน ลักษณะการแต่งกายจึงเน้นสีฉูดฉาดประหลาดตาการแต่งกายที่ยังไม่ลงตัว ผสมลักษณะรสนิยมการแต่งตัวแบบสมัยใหม่เข้ากับแบบนักเลงบ้านนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 10. การแต่งกายสมเกียรติ

เพื่อนลูกหนี้(สมเกียรติ) รักสนุก ไม่ค่อยใส่ใจต่อหน้าที่ข้าราชการตำรวจ เป็นเพื่อนสนิทของขจรศักดิ์ ลักษณะการแต่งกาย ชุดตำรวจครึ่งท่อน ไม่เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การกำกับภาพยนตร์

- การคัดเลือกนักแสดง โดยการใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ตัวละครจากขั้นตอนการเขียนบท ที่เป็นการสร้างภาพตัวละครเพื่อนำมาสร้างเหตุการณ์ และนำมาคัดเลือกนักแสดง

ภาพ 11. นักแสดง เสมอ

นักแสดงคัดเลือก

ชื่อ	กร กาญจนปัญญาคม
ชื่อเล่น	กร อายุ 22 ปี ส่วนสูง 160 ซม. น้ำหนัก 62 ก.ก.
รับบท	เสมอ(ช่างตัดผม)
ติดต่อ	p. 152-462700 อาชีพ นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 12. นักแสดง สมร *

นักแสดงคัดเลือก

ชื่อ

ศรียมล รัตนาลังการ

ชื่อเล่น

นุ้ย อายุ 20 ปี ส่วนสูง 165 ซม. น้ำหนัก 58 กก.

รับบท

สมร(ภรรยาช่างตัดผม)

ติดต่อ

pct. 7391430

อาชีพ นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 13. นักแสดง ขจรศักดิ์

นักแสดงคัดเลือก

ชื่อ	จอน พลวรรณภา
ชื่อเล่น	จอน อายุ 27 ปี ส่วนสูง 180 น้ำหนัก 70 กก.
รับบท	ขจรศักดิ์
ติดต่อ	3900045 อาชีพ นักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 14. นักแสดง สมเกียรติ

นักแสดงคัดเลือก

ชื่อ	พรชัย ไชยเสนีย์
ชื่อเล่น	ตึก อายุ 24 ปี ส่วนสูง 175 ซม. น้ำหนัก 76 กก.
รับบท	สมเกียรติ
ติดต่อ	2682297 อาชีพ นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวางแผนการถ่ายทำ

- ตารางการถ่ายทำ(Break Down)และตารางนักแสดงและทีมงาน(Call Sheet)

จากตารางการถ่ายทำที่ผู้ทำนำมาใช้ เกิดจากการรวมเอารูปแบบของตารางการถ่ายทำและตารางนักแสดงและทีมงานเข้าด้วยกัน โดยยึดเอาตารางการถ่ายทำเป็นหลักเพราะละเอียดกว่า แล้วหยิบเอาบางส่วนของตารางนักแสดงและทีมงาน เพิ่มลงไป ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ หมายเลขกำหนดการ สถานที่ เวลาถ่ายทำ เมื่อรูปแบบทั้งหมดมารวมอยู่ในรูปแบบเดียวกันจะทำให้เอกสารน้อยลง และง่ายต่อการหารายละเอียดเกี่ยวกับงาน

การวางแผนการถ่ายทำสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ดูตามความเหมาะสมของรายละเอียดทั้งหมด เวลาว่างของนักแสดง ความพร้อมของสถานที่ถ่ายทำและทีมงาน แต่ยึดตามรูปแบบของสถานที่ถ่ายทำเป็นหลักในการทำbreak down

สถานที่ถ่ายทำจริง(On Location)break downตามความใกล้ชิดไกลของสถานที่ โดยเลือกสถานที่ๆใกล้ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นน้อยเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการข้อมการเตรียมงานและทีมงาน เพราะเมื่อต้องถ่ายทำในสถานที่ไกลขึ้น การเตรียมงานจะต้องรอบคอบขึ้นและทีมงานต้องรู้ใจ การทำงานต้องเร็วขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดที่มีมากขึ้นด้วย

ถ่ายทำในสตูดิโอ(Set in Studio) ถูกbreakเอาไว้ควสุดท้าย เพราะต้องใช้เวลาในการเตรียมงานสูง การหาอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งที่สำคัญ(main) และที่ร่วมอยู่ในฉาก(extra) และการใช้เวลาลงมือsetฉาก ให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนถ่ายทำ

ดังตัวอย่างตาราง break down เรื่อง 'ซั๊กดาบ'

TITLE : ชักดาบ		INT	EXT
DIRECTOR : เนรมิตร ฟู่อกิจ		PROD No. 1	DAY NIGHT
LOCATION : วัดหนองปรือ, บ้านเช่าซอยวัดปลุก		SHEET	PAGE
DATE : 24 ต.ค. 2541	SHOOT TIME : 6.00-24.00		6,7 1
SCENE	CUT	CAST	
9	-56 -57,60 -63 -60 -58,62,64 -59,61 -65 -66,6c -67 -69	-มหาบุญคุ้ม -เสมือ -สมร -พระหนุ่ม	
SPECIAL EQUIPMENT	PROP		
	MIAN	EXTRA	
SPECIAL EFFECT	-ชุดถายน้ำชา -ของจกหมาย -แป้งค์ 100 บาท 5ใบ	-อาหารสุนัข	
REMARK :			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE : ชักดาบ		INT	EXT
DIRECTOR : เนรมิตร ฤทธิกิจ		PROD No. 6	DAY NIGHT
LOCATION : เขตราชดำเนินในสตูดิโอ		SHEET	PAGE
DATE : 18-19 พ.ย. 2541		SHOOT TIME : 6.00-24.00 1,3,4,5,6,9,10,11	
SCENE	CUT	CAST	
1,4,8,13,15	-3 -103 -4 -105 -5 -116 -6 -117 -2 -118 -18,20,23,27 -119,121 -25 -120 -28 -122 -26 -118 -50 -115	-เส้มอ -สมร -ขจรศักดิ์ -ลูกกา 1,2,3 (ลูกโขนหัว) -ชายวินมอเตอร์ไอ ไล	
SPECIAL EQUIPMENT	-52 -53,55 -96 -98,100,102 -104	PROP	
	MIAN	EXTRA	
SPECIAL EFFECT	-ผ้าขนหนู -ห้องสูบบุหรี่โขนแนวค -มีดโกน -เบ็ค 500บาท -ลิ่งกระดาษ -ไตเปาผสม -เตารีดเก่าๆ -มีดโกนหนวดขึ้นสนิม	-แกะผสม -ภาคคุมตัวตัดผม -มัดเตอร์เลียน	
REMARK :	-เตรียมช่างตัวจริงมาช่วยแต่งผมด้วย -ขึ้น 13 ตองเมคอัพตาเส้มอไหลคล้ำ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- งบประมาณการดำเนินงาน(Budget)

รายการ	รายจ่าย
อุปกรณ์ประกอบ	5,500
เสื้อผ้า	1,200
อาหาร + เครื่องดื่ม	10,500
สถานที่	2,500
ขนส่ง	-
นักแสดง	3,500
ม้วน v.d.o. Beta	9,500
ตัดต่อภาพ	-
ตัดต่อเสียง	-
อื่นๆ	7,500
	40,200 บาท-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการถ่ายทำ(Production)

4.1 เบื้องหลังทีมงานและนักแสดง

ก่อนขั้นตอนนี้จะเริ่มต้นขึ้นได้ ทุกอย่างในขั้นเตรียมการต้องสมบูรณ์พร้อมนักแสดงซ้อมการแสดงแล้ว สถานที่ได้รับอนุญาต รวมทั้งความพร้อมของอุปกรณ์ประกอบฉาก เพื่อจะได้เตรียมรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้าที่พร้อมจะเกิดขึ้นในทุกรูปแบบได้อย่างเต็มตัว

สำหรับผู้ทำ เมื่อมอบหน้าที่ให้กับทีมงานทุกคนแล้ว ก็ซ้อมการแสดง อธิบายอารมณ์ในบทช่วงนั้น แล้วให้นักแสดงลองแสดงตามความเข้าใจ เพราะที่นักแสดงที่ถูกคัดเลือกแต่ละคนนั้น นับว่ามีคุณสมบัติภายนอกที่เหมาะสมแล้ว เพียงให้เขาเล่นเป็นตัวของเขาเองและได้อารมณ์ตามบท แต่เมื่อยังเล่นไม่ได้ ก็ต้องลงไปจำกัดตัวเขาให้แสดงตามที่เราเข้าใจ

ในรูปแบบการทำงานของนักศึกษา ทีมงานที่คัดเลือกมาเป็นเพียงถูกขอร้องให้มา ไม่มีส่วนในการรับผิดชอบและตัดสินใจกับปัญหาทั้งหมด ทุกอย่างมาตกอยู่ที่เจ้าของงาน ผู้ที่รับภาระทั้งหมดในกองถ่าย และที่สำคัญตัวเจ้าของงานจะต้องรอบคอบใจเย็น กล้าตัดสินใจ เพราะนี่เป็น... บททดสอบความเป็นผู้นำ

ภาพ 15. เมืองหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ตารางบันทึกความต่อเนื่อง(Continuity)

TITLE :		DIRECTOR :				
DATE :		PROD No.	DAY NIGHT			
SHOOT TIME :		LOCATION	SET PAGE : 2			
CAMERA ROLL	SOUND ROLL	FEET หรือ ฟุต	SCENE	SHOT	TAKE	REMARK
		6	11	68	1	ลัดโฟกัส (new, เริ่ม shift focus)
					2	"
					3	" out focus
					4	* pan 180°
					5	
					6	
					7	แสดงใกล้
					8	
		7	11	72	1	(MS. แสดงครึ่งส่วนหน้าปัดรถ)
					2	
		8	11	74	1-6	โฟกัส (C.U. - สั้นๆ)
					7	โฟกัส (shift ทั่ว)
					8	กรรพลาหมุน
					9	
		9	11	75	1	C.U. - กรรพลา
		10	11	71	1	RS - แสดงครึ่งตัวทางซ้ายของตัวนักแสดง
						* โฟกัส สั้น
		11	11	73	1	ลัด dolly ทั่ว * ที่ foot speed
					2	
		12	11	67	1-4	โฟกัส (LS - หน้าหน้าแสดง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CAMERA ROLL		SOUND ROLL	FEET <small>Feet / นิ้ว</small>	SCENE	SHOT	TAKE	REMARK	
TITLE : วิมาน				DIRECTOR : นรุตม์ ดงกิต				
DATE :				PROD No. 3		DAY NIGHT		
SHOOT TIME :				LOCATION		SET	PAGE : 3	
			13	11	7b	1	LS - เดินหน้าในซอยหน้าประตู	
			14	11	*	1-5	dolly ลมพัด	
						6	หน้า (แล้ว dolly หน้าประตู)	
			15	12	93	1	หน้า	
						2		
			Scene หน้าประตูหน้าวัด หน้าประตู					
			16	12	76	1	FS - เดินหน้าดูหน้า	
			17	12	83	1	หน้า หน้า M.C.U. เดินหน้าดูหน้า	
						2	หน้า	
			18	12	87	1	- M.C.U. เดินหน้าดูหน้า	
						2	หน้า แล้ว	
						3	หน้า	
			19	12	90	1	(C.U. เดินหน้าดูหน้า ลมพัดหน้า)	
						2		
			20	12	81	1-3	หน้า หน้า (M.S. เดินหน้าดูหน้า)	
						4	-	
						5	พิกัด line	
			21	6	40	1	- (M.S. หน้า หน้า)	
						2	หน้า	
						3	-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(Post-Production)

5.1 การลำดับภาพ

ตามจุดมุ่งหมายของโครงการ ต้องการเล่าเรื่องผ่านผู้ชมโดยง่าย ๆ ชัดเจน ด้วยการลำดับภาพตามลำดับความน่าสนใจของเหตุการณ์นั้น ขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์ช่วงนั้นต้องการแสดงอารมณ์แบบใดเช่น ความระทึกใจ การลำดับภาพมักจะใช้ความแตกต่างระหว่างภาพ และระหว่างภาพ ช่วงเวลา(timing) การตัดต่อต้องกระชับ กระทันหัน จึงพอจะจัดการลำดับภาพในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ 2 แบบ

- การเล่าเหตุการณ์

คือการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ก่อนและหลัง หลักและรองอย่างเปิดเผย รวมทั้งจังหวะการเปิด ปิด แก๊ก(gag)ตลกให้ได้จังหวะ ตามโครงสร้างของบท ตัวอย่างเช่น

ภาพ 16. แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์

Scene 6 ภายในร้านสนุกเกอร์

ตอนที่เสมอเข้าไปบอกกับขจรศักดิ์ว่าให้ลืมเรื่องเงินจำนวนนั้นเพื่อความสบายใจของทั้งสองฝ่าย เหตุการณ์คงจะดีขึ้นแน่ถ้าในระหว่างที่เสมอพูดแล้ว ขจรศักดิ์เปิดกระป๋องเบียร์ได้สำเร็จ แต่กลับไม่เป็นเช่นนั้นขจรศักดิ์จึงล้วงมิดพกขึ้นมา เสมอเห็นเท่านั้นก็เตลิดหนีไปแต่ความจริงขจรศักดิ์นำขึ้นมาเพื่อเปิดกระป๋องเบียร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การเล่าอารมณ์

คือการลำดับภาพเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ต้องอาศัยความซับซ้อนของการ
หาจังหวะ เพื่อปรับเร้าคนดูให้รู้สึกตามนั้น ตัวอย่างเช่น

ภาพ 17. แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าอารมณ์

Scene 12 ภายในบ้านเสมอตอนกลางคืน

เป็นเหตุการณ์ที่แรงที่สุดของเรื่อง ที่ขจรศักดิ์ตามมารุกรานถึงที่บ้าน ผู้ทำใช้องค์
ประกอบเสริมในการเล่าบรรยากาศความระทึกเข้าไป ด้วยการตัดสลับภาพรายการ
โทรทัศน์โดยเลือกละครระทึกขวัญเรื่อง "เพชรดาแมว" แล้วใช้เสียงจากเรื่องนั้นคลอ
เป็น Back Ground ตลอดทั้ง Scene และการหาจังหวะเด่นในภาพนั้นเปลี่ยนไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพหนึ่ง เช่นในภาพที่เสมอซักตาบออกมาตรวจดูความพร้อมของอาวุธแล้วปิดกลับ ผู้ทำอาศัยจังหวะของเสียงที่ตาบกับปลอกตาบกระทบกัน ตัดไปที่หน้าต่างเสมอเปิดผ้า ม่านหน้าต่างออก ความรู้สึกกระชับ กระทั่งหัน จึงเกิดขึ้น เพื่อให้คนดูมุ่งความสนใจ ไป ที่เหตุการณ์ระทึกขวัญสุดท้าย

5.2 เสียงประกอบ

การทำงานในภาพยนตร์เรื่องนี้แยกรูปแบบของเสียงประกอบออกเป็น 2 แบบ

- *ดนตรีประกอบ* ดนตรีเป็นสื่อที่บอกถึงกลุ่มชนๆหนึ่งได้หลายแง่ ตั้งแต่ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม รวมทั้งรูปแบบของการใช้ภาษาสื่อสาร รูปแบบเนื้อหา รูปแบบแสดงออกของคนกลุ่มนั้น ดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้มาจาก วิธีคิดหา เพลงที่มีอยู่แล้ว แล้วเลือกอารมณ์ดนตรีรวมทั้งเนื้อหา ที่มีความใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในช่วงนั้น รวมทั้งการนำเอาเพลงที่มีอยู่นั้นมาแต่งดัดแปลงใหม่ เช่นในเรื่องนี้ นำเอาเพลง "ชีวิตช่างตัดผม" ของ คำรณ สัมบุญญานนท์ มาทำ ดนตรีใหม่ด้วยเครื่องดนตรีชิ้นเดียว Key Board .เนื่องจากเพลงต้นฉบับนั้น อารมณ์เก่าเกินไป และแก่นือร้องบางช่วงที่เกี่ยวกับชื่อร้าน ดั้งเดิมคือ

“อยู่ร้านลมโชย เจ้าของร้านบ่นจู้จิ้นเพื่อ”

เป็น

“ร้านทรงผมงาม ที่ผมเฝ้าบ้านสร้างมันขึ้นไว้”

- *เสียงเอฟเฟคประกอบ(Sound Effect)* เพื่อเสริมอารมณ์ร่วมในการชม เมื่อ ภาพและการลำดับภาพยังไม่สัมฤทธิ์ผล อย่างในเรื่อง ใช้เสียงวูบ...บ เพิ่มบรรยากาศภาพแทนสายตามีดพุ่งแหวกอากาศมาปักที่ประตู เสียงสุนัขเห่าเพื่อบอกถึงสิ่งแปลกปลอมกำลังรุกล้ำเข้ามา

ถ้าถือเอาการลำดับภาพในภาพยนตร์ เป็นกาแพแฟกัวหนึ่ง การลำดับเสียงก็เป็นเหมือนเกลือที่เติมลงไปให้อตราที่พอเหมาะ เพื่อขับความเปรี้ยวและเพิ่มความขมในรสชาติของกาแพแฟขึ้น

บทที่ 6

สรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการกำกับภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม

- **ตัวผลงาน** จุดมุ่งหมายสำคัญของโครงการ คือการสร้างอารมณ์ขันและเสียดสีสังคมในตัวผลงาน ต่อผู้ชม ตั้งแต่เริ่มจนจบโดยไม่ยืดเยียด แต่จะรู้สึกถึงมันเมื่อลุกขึ้นจากเบาะนั่ง ตัวผู้ทำเองรู้สึกพอใจกับผลงาน เพราะได้ตามเป้าหมายถึง 75% ที่ขาดไปก็ด้วยการต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าระหว่างการเตรียมงาน การถ่ายทำ และการลำดับภาพ เพื่อความสะดวกในการทำงานและเพื่อความกระชับในการเล่าเรื่อง นั่นก็ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการทำงาน และการเห็นภาพโครงสร้างของเรื่องทั้งหมด ว่าควรให้ความสำคัญกับสิ่งไหนเป็นหลักและสิ่งไหนตัดทิ้งได้เพื่อการทำงานที่เร็วขึ้น ความสมบูรณ์ของผลงานชิ้นนี้นับว่าได้ตามเป้าหมายที่ผู้ทำคาดไว้ เมื่อขั้นตอนทั้งหมดเสร็จสิ้น ผลงานที่ได้ส่งผลถึงอารมณ์ขันและการประชดสังคมเจืออยู่ แม้ในระดับไม่มากก็นับว่าประสบผลสำเร็จแล้ว
- **ตัวผู้ทำ** ได้ค้นคว้าข้อมูลที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับโครงการจึงได้ทราบถึงที่มา ประเภท และรูปแบบของภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม แล้วนำมาวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญหลักและรอง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน แล้วผสมผสานลักษณะความเป็นส่วนตัวของผู้ทำลงไป เป็นการฝึกการจัดระเบียบทางความคิด และฝึกการมองภาพของโครงการที่ทำโดยรวมทั้งหมดอย่างชัดเจน นั่นเป็นสิ่งที่ผู้ทำได้รับจากการทำโครงการนี้

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการ

มีความสำคัญหลัก 3 ประการที่ผู้ทำประสบมาและนำมาบรรยายไว้เพื่อประโยชน์ต่อผู้ทำในรุ่นต่อมา

- **การเลือกหัวข้อโครงการและเรื่องที่จะนำมาทำ**

ควรจะเป็นสิ่งที่เราสนใจ และเข้าใจต่อสิ่งนั้นดี แล้วการทำงานทุกอย่างจะง่ายขึ้น เราจะรู้สึกสนุกเพราะเราสนใจ และสามารถนำข้อมูลจากสิ่งที่อยู่รอบข้างมาใช้เพราะเป็นเรื่องที่เราคุ้นเคยดี ยิ่งเมื่อลงมือทำ เราก็ยิ่งเข้าใจในสิ่งที่เราสนใจ ขึ้นตามลำดับ

- รูปแบบของผู้กำกับ

ขึ้นอยู่กับรูปแบบเฉพาะตัวของตัวผู้ทำเอง แนวคิด รูปแบบการนำเสนอ วิธีการทำงาน และที่สำคัญ ต้องเป็นคนพลิกแพลง เพราะปัญหามักจะเกิดขึ้นในทุกๆ รูปแบบ นับตั้งแต่เริ่มความคิดที่จะทำ ก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงาน การลองผิดลองถูก การแก้ปัญหาด้วยวิธีเดิมที่เคยใช้ได้ผล และเสี่ยงกับการแก้ปัญหาใหม่ และใช้ประโยชน์จากปัญหานั้น และอีกอย่างการเป็นคนมีหัวประยุกต์ คือการนำสิ่งที่มีอยู่มาปรับเปลี่ยนเพื่อประโยชน์สำหรับการถ่ายทำ มักจะเกิดขึ้นในขั้นตอนการถ่ายทำ เช่นการนำเอาเบ็ดเตล็ดหรือรถยนต์มาเป็นตัวจ่ายไฟฟ้าแก่อุปกรณ์ถ่ายทำ เมื่อสถานที่นั้นไม่มีแหล่งจ่ายไฟ การใช้รถเข็น(ซาแลง) แทน dolly เพื่อผลทางการถ่ายทำและสะดวกในการขนส่ง

- มีอภิปรัชญาที่ รู้จักคนมาก

จะเกิดประโยชน์ในการขอความช่วยเหลือ ขอแรงเมื่อขาดทีมงาน ขอยืมอุปกรณ์ประกอบฉาก(Property)เพื่อลดรายจ่าย เป็นประโยชน์ต่อการเขียนบท เนื่องจากเราสร้างตัวละครขึ้นจากคนจริงๆ การที่เรารู้จักคนในหลายประเภทก็จะทำให้ได้ความคิดในการสร้างบุคลิกตัวละคร และได้ตัวละครที่หลากหลายออกไป ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการอ้างถึงสมรรถภาพที่ผู้ทำพึงมี มากหรือน้อย เช่นไรขึ้นอยู่กับความตั้งใจจริงของผู้ทำ เพราะทุกคนมีความสามารถและมุมมองเฉพาะตัวอยู่แล้ว ที่เหลือก็เป็นเรื่องรสนิยม และความรู้สึกส่วนตัวของผู้ทำว่าจะนำเสนอออกมาในรูปแบบใด สำหรับโครงการแล้ว ความสามารถในการเห็นภาพ แฉก หรือเสียดสีนั้น ที่สำคัญขึ้นอยู่กับ มุมมองความคิดและบุคลิกภาพของผู้ทำว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ เพื่อสร้างความเจ็บ ๆ คัน ๆ ให้เกิดขึ้นอย่างถึงใจในผลงาน ต่อตัวผู้ทำเอง ต้องขอยอมรับว่ายังไม่อยู่ในข่ายบุคลิกเช่นนั้น แต่อยากทำด้วยความตั้งใจจริงและเพื่อให้ได้ผลงานที่มีรสชาติแตกต่างออกไป

จนบัดนี้...มุมมองความคิด ทักษะคติ และบุคลิกภาพของตัวผู้ทำเริ่มเปลี่ยนแปลงไป คล้ายคลึงกับรูปแบบเดียวกับงานภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม อย่างกลมกลืน ,จากปากผู้ใกล้ชิด -

บรรณานุกรม

หนังสือ

ถวัลย์ มาศจรัส , เคล็ดลับการเขียนเรื่องสั้น , กรุงเทพฯ:มติใหม่ 2540

Book

LINDA SEGER , creating unforgettable , HENRY HOLT and company,inc,1990

KEN DANCYGER and JEFF RUSH , alternative scriptwriting second edit ,
HENRY HOLT and company,inc,1995

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังตลก(Comedy)

ด้วยรูปแบบและทิศทางเฉพาะตัวที่ได้ถูกเรียบเรียงขึ้น ให้มีผลกระทบอันร้ายแรงในการวางตัวของผู้ชม ด้วยเทคนิคเฉพาะตัวในการวางตำแหน่งผู้ชม และชักจูงให้เกิดเสียงทางสังคมโดยสัญชาตญาณ ซึ่งเรียกว่าเสียงหัวเราะ ที่เกิดจากการถกเถียงถึงความเชื่อและการหมดความหวังในการหาทางออก แต่ในทางกลับกันก็สะท้อนให้เราหันกลับมามองดูตัว เรื่องตลกเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งอันหนึ่งจากรูปแบบทั้งหมด แม้ในขณะที่ดูเราจะรู้สึกว่าเป็นเพียงสิ่งที่ไม่สำคัญ และไร้สาระ แต่ในที่สุดแล้วเราจะค้นพบมันด้วยปัญญา เรื่องตลกผลิตเพลินแก่เรา ด้วยลักษณะนิสัยที่โอนเอียงไปทางด้อยปัญญา ยิ่งกับนิยายที่เรารู้จักกันดีและมีอยู่ทั่วไป สุดท้ายแล้วความทรงจำนั้นก็เกิดขึ้นมาเองได้ เมื่อเราได้ดูหนังเหล่านั้นแล้วรู้สึกชอบเป็นพิเศษที่มีทั้งความอ่อนโยนและความโง่เขลาในความเป็นมนุษย์ และการวางตัวละครหลักแต่ละตัวที่ค้านกับธรรมชาติและในตัวเองหนังตลกไม่ได้จัดอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งโดยเฉพาะ แต่จะสามารถสอดแทรกเข้าไปได้ในทุกรูปแบบของหนังแต่ละประเภท

คำศัพท์ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ตลก เกิดจากระบบของจิตวิทยาและรูปแบบของวรรณกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

Humor(อารมณ์ขัน) เป็นความเชื่อในยุคคลาง ความรู้สึกจากสิ่งที่ได้เห็นส่งผลต่อพฤติกรรมที่คุ้นเคย ทำให้เกิดความสุขและเติมเปี่ยมไปด้วยความหวัง มองโลกในแง่ดี

Wit(ปัญญา) ความสามารถที่จะแยกแยะว่าอะไรเหมือนหรือต่างกันได้อย่างรวดเร็ว witlessหรือhalf-wittedเป็นตัวละครที่มักเชื่อว่าตัวเองมีความฉลาดและทำในเรื่องที่น่าขบขัน

Farce(ตลกโปกฮา) การตลกที่แสดงออกด้วยความไร้เรง คือมีพลังในการแสดงออก ค่อนข้างรุนแรง ไม่ให้ความเคารพเป็นผลมาจากสังคม ทำให้จิตใจฟุ้งซ่าน

Satire(ตลกเสียดสี) เพื่อค้นหาและแก้ไขความเกินพอดีของมนุษย์ แสดงออกในด้วย การค้นคำพูด เสียงหัวเราะเยาะ เย้ยหยัน เปลี่ยนความคิด ความเชื่อ คำสรรเสริญเป็นคำด่าทอ

Invective(การสบประมาท) การต่อว่าโดยตรง และจะต้องเสียงกับผลสะท้อนที่กลับมาอย่างรุนแรง

Parody camp(การกุเรื่องขึ้น) Spoof(ตบตา) หรือ Travesty(การถอดแบบล้อเลียน) นับว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของตลกที่น่าสนใจ พูดจาหัวเราะเยาะด้วยการแต่งเรื่องราวให้ใหญ่โต มันไม่ใช่ลักษณะพฤติกรรมของมนุษย์ แต่เป็นรูปแบบ(Genre)ของ

ชนิดอื่น ถึงแม้ว่าเรื่องล่อนั่นดูเหมือนจะเป็นเพียงถูกสร้างขึ้นเป็นของเทียม การสร้างภาพและการเอาแต่ใจของตัวเองของผู้ชมและหลงติดใจไปกับสิ่งที่ปลอมขึ้น

Burlesque(ละครตลกล้อเลียน) การกระทำต่อชนบทรรมนิยมประเพณีที่สูงส่งด้วยวิญญานหรือเป็นเพียงการแต่งขึ้น สิ่งฉ้อฉลหลอกลวงขึ้นด้วยตัวเอง หรือการวางตัว อย่างสง่างามยังกับวางทำด้วยแค่มารยาท

Mock Heroic(เลียนแบบวีรบุรุษ) ซึ่งกระทำสิ่งต่างๆราวกับว่ามันสูงส่งน่าเกรงขาม ซีเรียส และในเวลาเดียวกันกลับยินยัน ที่จะปฏิเสธสิ่งเหล่านั้นด้วย ส่วนประกอบอื่นของตลก คือ joke(เรื่องตลก), jests(คำพูดคนองปาก), quips(พูดหลบเลี่ยงเสียดสี) และ wisecrack(คำคมเล่นลิ้น)

Gag(มุขตลก) โดยมากจะเป็นการมองเห็นและการฟัง และบ่อยครั้งเกิดจากโครงสร้างทางเซาว์ปัญญาที่มันเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ มันมากกว่าการใช้เซาว์ปัญญาแต่เกี่ยวเนื่องกับบุคลิกของเรา การแสวงทำตามแบบของสังคม การหลอกตัวเอง กับการปฏิบัติตามสังคมอย่างอย่างฉลาด สองสิ่งนี้ไม่มีสิ่งใดแตกต่างกันคือ ตลกเจียบเต็มไปด้วยปัญญาแต่ตลกเสียงรวมเข้ากับความเบาปัญญา

ตลกกับสังคม

สิ่งที่นักแสดงตลกต้องการจากผู้ชม คือเสียงหัวเราะ ข้อคิด แต่ยังไม่ใช่คำตอบและเสียงหัวเราะหมายถึงอะไร เมื่อผู้ชมหัวเราะ และพวกเขากำลังทำอะไรให้กับผู้ชม ตลกก่อให้เกิดเสียงหัวเราะที่แตกต่างกันคือ ความรุนแรงหยาบคายสำหรับ Slapstick เหน็บแนมและร่าเริงสำหรับ Screwball หลักแหลมและแวมักัดสำหรับ Satire

หนังตลกจะจบลงด้วยความสุข พวกเขาทำตามรูปแบบของสังคม และหลังจากที่พวกเขาได้เป็นรูปแบบวัฒนธรรมในการทำงาน ทำให้ตลกมีรูปแบบที่สมเหตุสมผลมากกว่าที่จะแสดงไปตามเรื่อง ตลกทำให้เตือนเราว่า การทำตามมารยาทของสังคม เป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว และสิ่งที่แย่ที่สุด คือการคิดต่อต้าน สิ่งดังกล่าวนี้จะมุ่งให้ผู้ชมเปิดรับคำถามของตัวเอง เราอาจแบ่งความเห็นต่าง ๆ ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่

- ตลกเป็นเสมือน สัญญาณนิรภัย นั่นคือ มันทำให้ผู้คนได้หลบหนี จากแรงกดดันต่างๆชั่วขณะโดยไร้การควบคุม เป็นแนวความคิดของ Sigmund Freud จิตวิทยาของเขาได้ดึงเอาภาพมนุษย์ที่กำลังมองหาการยอมรับทางสังคม
- ตลกสนับสนุนและต่อต้านทฤษฎีโดยบังคับให้หัวเราะ และยังคงยึดถือเหตุผล การยอมรับว่า ตลกทำให้ผ่อนคลายและได้กลุ่มสังคมใหม่

รากฐานทางจิตวิทยาของกรีก ว่า จิตวิญญาณของการเป็นตลก ก่อให้เกิดความรู้สึกต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคม ชีวิตอยู่ท่ามกลางการผูกสัมพันธ์ ซึ่งเราเจาะจงครอบคลุมไปในความเชื่อศาสนา หรือตลกไม่เหมือนกับการเล่าเรื่องธรรมดา ตลกขึ้นอยู่กับหลักสำคัญอันใหญ่ในการซื้อเซวาร์ปัญญา การระลึกถึงได้ของผู้ชม เหมือนถูกรบกวนจิตวิญญาณ ความไม่น่านับถือที่เน้นย้ำและเป็นตัวกำหนดความสมดุลของความฝันของผู้คน จากคำสั่งของสังคม

การนำเสนออารมณ์ขันในภาพยนตร์ตลก

- *Comic Chorty and Coherence* (ความชัดเจนและสอดคล้องกันของตลก) ตลกจะทำลายสำนึกเราเกี่ยวกับความเป็นวัตถุนั้น และเราเคยใช้มันอย่างไร มันจะทำให้ความเข้าใจของเราขาดความต่อเนื่อง ต่อพฤติกรรมที่เป็นจริง ซึ่งไม่ได้เป็นการทำลายหรือลบล้างพฤติกรรมเหล่านั้น แต่จะจัดวางรูปแบบพฤติกรรมที่ทำกันเป็นประจำใหม่ หนึ่งตลกได้สร้างสิ่งของ วัตถุ หรือคำพูดเหลวไหลขึ้นด้วยตัวมันเอง ในการสร้าง Gag (มุขตลก) เป็นตอนหนึ่งของเหตุการณ์หรือคำๆหนึ่งที่สมเหตุสมผล แต่บ๊อบบอ วิธีของ Absurd การสร้างแก๊กในหนัง ในเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นเหตุเป็นผลและไทม์ไลน์ ไร้สาระ ในการทำลายสมมุติฐานหรือกฎของความเป็นไปได้ การสร้างมุขตลกจากคำพูดที่คล้ายกันกับการสร้างคำพูดที่โง่เง่า ในตอนหนึ่งของบทสนทนา ตลกจากสำเนียงการพูดที่แปร่งหู การเล่นคำที่เป็นแบบการใช้คำเหมือน ซึ่งเป็นการเล่นสองความหมายในคำเดียว หรือคำที่มีความหมายแตกต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน การใช้มุขตลกจากคำพูด อาจจะทำให้เกิดความหมายเป็นอีกนัยหนึ่ง

- *Comic Emphasis* (การเน้นตลก) คำอธิบายที่ต้องการให้สังเกตง่าย ด้วยท่าทางและคำพูด ถ้าตลกไม่เน้นการกระทำที่โดดเด่น เราอาจพลาดตอนตลกไปได้ ความรู้สึกตลกนั้นขึ้นอยู่กับการเล่น หนึ่งตลกต้องมีการพัฒนาอารมณ์ของคนดูอย่างต่อเนื่อง และแสดงความตลกออกมาเมื่อถึงเวลา อาจถูกทำซ้ำแต่คงได้ผลน้อยถ้าผิดเวลา และไม่มีทางที่จะกำหนดช่วงเวลาได้ มันเปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ แต่ยังคงเน้นที่ความผิดเพี้ยน

- ตลกท่าทาง สร้างจังหวะขึ้นด้วยการมอง มันเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงอย่างน่าทึ่ง ต้องทำซ้ำถึงสองสามครั้ง กว่าที่จะสังเกตและรับรู้ได้ และขึ้นอยู่กับวิธีการให้รายละเอียดแก่คนดู
- ตลกคำพูด จะอาศัยจังหวะของการพูด ความต่อเนื่องของระดับการเน้นย้ำที่ค่อยๆเผยออกมาถึง Climax ของ Gag การถ่ายทำหนังตลกจะดำเนินไปเรื่อย แต่ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ที่สุด

เราได้พิจารณาการกระทำของหนังตลก ถูกสร้างขึ้นจากโครงสร้างง่ายๆ ที่จะทำหน้าที่ที่มีความตลกโดยธรรมชาติ การแสดงออกที่ผิดธรรมชาติ และคำพูดที่สื่อถึงนัยความหมายที่ผิดแผกไป

- *Comic Voice and Narrator*(นักเล่าเรื่องและเรื่องตลก) การสร้างภาพล้อเลียนเรื่องขบขันในชีวิตประจำวันทางกายภาพ หรือบุคลิกลักษณะของตัวละคร “ตัวละครหลักแต่ละตัวต้องค้ำกับสิ่งที่ป็นธรรมชาติซึ่งซับซ้อนและขัดแย้งในตัวมันเอง แต่ยังคงอยู่ภายใต้ความเหมือน” ตามทฤษฎีทางการแพทย์โบราณบอกว่า อารมณ์ดี(humour) เป็นสารของเหลวที่มีความสำคัญในร่างกายของคน การเล่าเรื่องสร้างอารมณ์ขันไม่จำเป็นต้องซับซ้อน ด้วยการสร้างการเล่าเรื่องมาดำเนินเรื่อง ผู้กำกับคือผู้สร้างภาพให้ด้าลึกลงไปสู่การประสานงานของอารมณ์ แต่ไม่ใช่กับนักประพันธ์(Author) ถึงแม้ผู้กำกับพยายามจะเป็นนักประพันธ์ตัวเอง แต่ Screwball กับ Satire มักจะได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากนักเขียน

The Narrator Performer(นักแสดงความตลก)

ในหนังตลกจะเด่นที่การแสดง ลักษณะการเดิน สีหน้า สำเนียงการพูด ที่สร้างทำขึ้นมา พวกเขายังคงให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างหน้าฉาก อย่างที่เคยในสมัยเริ่มแรก เป็นสไตล์ของการปกปิด เพื่อยากการแสดงออกจากโลกความจริง แต่สำหรับ Woody Allen เขาสลัดใบหน้าของตัวตลกออก แต่สร้างมันขึ้นด้วยสีหน้าและท่าทางจริง ซึ่งไม่น่าแปลกใจเลยที่การออกเสียงของเขาจะเปลี่ยนไปจากเสียงจริงของเขา “ตัวตลกเป็นแค่ตัวแทนเสียงพูดของผู้เขียนหรือผู้กำกับ แต่ในทางกลับกันเสียงของผู้เขียนและผู้กำกับ จะเข้ามาเมื่อนักแสดงไม่ใช่ตัวตลก แต่เป็นแค่นักแสดงในเรื่องตลก” ในละครสัตว์และละครเวทีตัวตลกทุกตัวล้วนเป็นนักประพันธ์(Author) พวกเขาสามารถควบคุมการแสดงด้วยตัวเองทั้งหมด เมื่อพวกเขาเข้ามาแสดงในหนัง เจียบพวกเขาเป็นนักประพันธ์จริงที่สุดของหนังอเมริกัน Chales, Buster, Jerry, Woody การทำงานของ Allen เขาประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วในเรื่องให้ความรู้สึกเหมือนใหม่ และการชิมชาบถึงความลึกซึ้ง ที่อยู่ลึกๆในตัวคนมากกว่าในทางการประชดเสียดสี เผยลักษณะตัวเองเป็นคนช่างพูด เพื่อความเข้าใจง่ายและเข้าสู่อารมณ์ในเรื่อง

ภาพยนตร์ในแนวตลกเสียดสีสังคม

ความหมายและความสำคัญ ตามจุดมุ่งหมายนั้น หนังสือตลกเสียดสีไม่ได้มุ่งให้คนดูหัวเราะ แต่เป็นการเล่าเรื่องตีแผ่ความจริงของสังคม ในรูปแบบการเหน็บแนม ประชดประชัน บอกร้อมๆพร้อมกับคำให้ตรงจุดและใจใจคำ อารมณ์ตลกกลับจะไม่ถึงกับทำให้ตลกจนหัวเราะลั่น แต่เป็นแค่เหยยืม ด้วยยอมรับว่าเราเป็นอย่างนั้นจริง ด้วยการตีความที่เลวร้ายแล้วกลับค่าความจริงนั้นเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย เป็นเพียงเรื่องตลกที่สมมุติขึ้นอย่างประชดประชัน เย้ยหยันแต่เป็นไปในทางหยอกล้อ เหยียบย่ำซ้ำเติม แต่เสนอทางออกที่สดใสกว่า เพื่อค้นหาทางแก้ไขที่เกินพอดีของมนุษย์ และทำให้ข้อเสียดสีมากยิ่งขึ้นแม้จะไม่ทำให้โลกดีขึ้นแต่ก็เป็นการกระตุ้น ด้วยการเหน็บแนม เย้ยหยัน เลียนแบบ ดูถูก เปลี่ยนการร่วมมือเป็นไม่ร่วมมือ ในการแสดง ความหมายของคำพูด ที่มีอีกนัยหนึ่งที่ซ่อนอยู่ เป็นรูปแบบตลกที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด เป็นไปได้ที่ผู้ชมจะตีความแปลกแตกต่างจากกันไป เป็นรูปแบบตลกที่ต้องใช้ เซอร์วิญญาในการรับรู้และตีความอย่างสูง ด้วยนัยความหมายที่ซ่อนอยู่ มันจะสะท้อนให้เรานึกถึงความจริงที่เราองไม่เห็น ละเลยมองข้ามไปให้ลองมองย้อนกลับมาที่ตัวเองยืมหัวเราะเย้ยตัวเองว่าเรากลับมองข้ามความจริงนั้นไป